DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS DE DYSPHAGIA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu; et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO

GRADU DOCTORATUS,

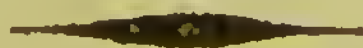
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

ALEXANDER MONRO,

BRITANNUS.

Ad diem 12. Septembris, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

M DCC XCVII.

VIRIS EXIMIIS,

ALEXANDRO MONRO,

FRANCISCO HOME,

JOSEPHO BLACK,

JACOBO GREGORY,

DANIELI RUTHERFORD,

ANDREÆ DUNCAN,

THOMÆ CAROLO HOPE,

ALEXANDRO HAMILTON,

ARTIS MEDICÆ

IN ACADEMIA EDINENSI

PROFESSORIBUS DIGNISSIMIS,

PRÆCEPTORIBUS SUIS SPECTATISSIMIS,

CUM OB CONSILIA ET PRÆCEPTA,

TUM OB AMICITIAM,

QUA ILLUM DIGNATI SUNT,

SEMPER COLENDIS,

HOC OPUSCULUM,

GRATI ANIMI TESTIMONIUM,

SACRUM VOLUIT

AUCTOR.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

DYSPHAGIA.

PER Dyfphagiam, plerique Medici intelligunt, id corporis vitium, quo poteftas devorandi vel ex toto aboletur vel magnoperè impeditur.

Morbi hujus mentionem fæpiffimè faciunt auctores; eique nomen alii aliud imponunt.

Apud VOGELIUM *Oesophagismus*, LINNÆUM *Aglutitio*, SAUVAGESIUM CULLENUMque *Dysphagia*, appellatur; et quia hoc nomen maximè in usu est, eo nos quoque utemur.

Cùm hoc vitium a variis omninò fontibus, et ab aliis morbis prægressis, originem ducat, et igitur sæpè nec sine gravi periculo accedat; cúmque præterea, in auxilium arcessitus, Medicus, morbi causam difficillimè detegat, detectam verò, sæpè, vel arte levare, vel omninò depellere possit; operæ pretium me facturum putavi, si, quâ potuerim curâ, morbi naturam et causas exploraverim.

Argumentum est, prætereà, nondum ab auctoribus tractatum, eo ordine et copia quam ejus magnitudo requirit.

Quanquam enim dysphagiæ plurima exempla insignia a scriptoribus, suis in commentariis et in actis societatum, memoriæ prodantur; illa tamen adeo a se invicem sejuncta et dissita sunt, ut Medicus notitiam eorum ne-

cessariam

ceſſariam et optatam, niſi innumeris ferè libris evolutis, invenire nequeat.

Conſilium, hanc ob cauſam quoque, cepi; ſpe, remedia quædam et adminiſtrandi modum, Medicis vel parum cognita, vel ſaltem in lucem nondum edita, proponendi; quibus nonnullæ dyſphagiæ ſpecies, vel ſanari, vel ſaltem minùs periculoſæ reddi poſſunt.

Quo dyſphagiæ cauſæ magìs perſpicuæ fiant, corporis partes quæ deglutitioni inſerviunt, et devorandi modus, imprimis explicanda.

DE OESOPHAGI SITU.

Tubus quo cibus ex ore in ventriculum devehitur, ab anatomicis Gula vel Oeſophagus vocatur.

Canalis

Canalis cylindraceus eſt : a parte pharyngis inferiore incipit : ponè tracheam, ſecundùm vertebras, per thoracem, in abdomen deſcendit.

In thorace inter lamellas mediaſtini poſterioris, unde latera ejus tunicam accipiunt, iter tenet : deinde dextrorſum vergit a quinta ad nonam uſque vertebram, ut via libera aortæ pateat : poſtremò, paululùm antrorſum inclinans, diaphragma perforat, et ventriculo jungitur.

Situs tamen œſophagi, corporis poſiturâ, pulmonum tracheæque pondere, partium vicinarum morbis, maximéque aneuriſmate aortæ deſcendentis, mutari poteſt.

Oeſophagus rariſſimè in duas partes eſt diviſus *.

DE

* Vid. Lieutaud. Hiſt. Anat. Med. vol. ii. p. 313.

DE OESOPHAGI TUNICIS.

Plures tunicæ œſophago propriæ ſunt; quarum extima eſt cellulofa, et eum ſpinæ dorſi a parte poſteriore, tracheæque ab anteriori, adjungit.

Intra hanc, duæ muſculoſarum fibrarum lamellæ diverſæ ſunt, quarum exterior in longitudinem exporrigitur, interior tranſverſa aut circularis eſt *.

Tunica Quarta Nervoſa vulgò nominatur, ſed eſt Celluloſa potiùs; laxis enim fibris, et cellulis conſtat, quibus tunica muſculoſa tunicæ interiori nectitur.

Tunica interior plicas habet plurimas longitudinales; quæ, dilatato œſophago, ferè evaneſcunt;

* Vid. Tab. I. fig. 1, 2, 3, et 4.

evanefcunt ; remiffo verò eo, fe oftendunt * : Hinc, œfophagus bolo majori devorato fine injuria fe accommodat. Plicæ tales œfophago ovino, bovino, teftudinis, et aliorum animalium, œfophago, propriæ funt, et multò majores quàm humanæ.

Tunicæ intimæ plurima funt foramina, unde liquor mucofus, œfophagum lubricandi et cibi defcenfum faciliorem reddendi causâ, effluit.

In bobus ovibusque, quibus ruminatio eft, œfophagi fibræ mufculofæ fefe invicem, more linearum literæ X, decuffant † ; ac mirâ, inde, celeritate graminis bucceæ intra œfophagum defcendunt afcenduntque.

DE

* Vid. Tab. I. fig. 5.

† Vid. Tab. II.

DE VASIS OESOPHAGI SANGUIFERIS.

Oesophagus, per totum suum decursum, ramulos ab arteriis vicinis; hinc ab aorta descendente intra thoracem, accipit.

DE OESOPHAGI NERVIS.

Oesophagi nervi a pare nervorum octavo oriuntur.

DE ABSORBENTIBUS OESOPHAGI VASIS.

Multa vasa lymphatica œsophago propria sunt. Intra thoracem, in glandulas conglobatas, Oesophageas dictas, penetrant; et lymphatica

phatica vaſa ab hiſce glandulis proficiſcentia, in ductum thoracicum plerumque deſinunt.

Rami etiam a ſiniſtro latere partis ſuperioris œſophagi, deorſum in ductum thoracicum tranſeunt.

A dextro verò latere partis œſophagi ſuperioris, magnum lymphaticum truncum, qui in venam dextram ſubclavianam terminatur, intrant.

In toto, denique, œſophagi tractu, lymphatica vaſa dextri ejus lateris, cum ſiniſtris anaſtomoſi conjunguntur.

DE ACTIONE DEVORANDI.

Hæc autem minimè ſimplex eſt; duobus enim diverſis conatibus conſtat, quorum altero cibus in gulam, altero per gulam in ventriculum, depellitur.

Animalia

Animalia herbivora, etenim, capite ventriculo inferiore paſcuntur, hominesque capite inverſo potum haurire poſſunt; indè ſatis conſtat cibos in ventriculum pondere ſuo ſolo haud deſcendere.

Muſculis igitur huic conſilio inſervientibus, reſolutis, aut ſpaſmo correptis, vel tranſitu ab ore in gulam coanguſtato, devoratio difficillima evadit, aut omninò aboletur.

DE DYSPHAGIÆ CAUSIS PRÆCIPUIS.

Cauſæ dyſphagiæ præcipuæ (eis quæ ex mala partium fabrica oriuntur exceptis) hæ ſunt.

1mò, Corpora extranea ingeſta viam cibi per œſophagum impedientia.

2dò, Oeſophagi iter partium vicinarum tumore, duritie aut pondere, anguſtum redditum.

3tiò, Oeſophagi inflammatio.

4tò, Inflammati œſophagi effectus.

5tò, Oeſophagi ſpaſmus.

6tò, Oeſophagi paralyſis.

7mò, Venena in œſophagum aut ventriculum admiſſa; vel materia intra ventriculum fermentatione nata.

8vò, Oeſophagi vulnera, vel ipſe œſophagus ruptus.

CAPUT

CAPUT PRIMUM.

Corpora pharyngem aut œſophagum obſtruentia, aut acumine ſuo latera œſophagi penetrant, aut mole ſuâ deglutitioni obſtant; ſuntque vel ſolubilia vel inſolubilia.

Corpore in humano, multóque magìs carnivoris in animalibus avibusque prædæ, licet œſophagus iis ſit prævalidus, mirè dilatabilis*, vique reſiliendi gaudeat; boli cibi, aliæve res extraneæ in œſophago hærentes, maximam anxietatem, et, laryngem tracheamque prementes, aliquando ſubitam mortem inferunt.

* Vid. Haller. Element. Phyſ. vol. vi. pag. 98.

A Wiero * memoratur exemplum, hominis ab ovo integro deglutito ſuffocati; ovum in œſophago hæſit, tracheamque compreſſit.

Boves haud rarò ab battatis in œſophagis eorum infixis pereunt.

Chirurgus Forster, urbis Hull incola, hiſtoriam dedit † piſcatoris extincti per piſcem Soleam vivam in œſophagum ejus irruentem; quam Patri meo, in muſeo ejus ſervandam, miſit.

Burserius exemplum memoriæ tradidit vermium, inter ſeſe nexorum, ægrum ſuffocantium ‡.

Bartholin

---

* Vid. Tom. I. Mem. de l'Acad. Chirurg. Pariſ.

† Vid. *Hull Packet*, Auguſt 21. 1792.

‡ Vid. Burserii Inſt. Med. Pract. Vol. iv. p. 291.

Bartholin mentionem fecit de viro qui obiit ſubitò convulſus, propter vitri fruſtum gulæ inhærens *.

Apud auctores plurima quoque alia exempla memoriæ traduntur, cibi, vitri, nummi, acuum, acicularum, plumarum, &c. gulæ inhærentium †.

Aliquando

---

* Vid. Cent. V. Hiſt. 66.

† Vid. Dodonæi Obſ. Med. cap. 17.

Ephem. Nat. Cur. Decur. 1. anno III. Obſ. 141.

Halleri Element. Phyſ. vol. vi. pag. 90.

Arculani Pract. cap. 57.

Edin. Med. Eſſays, vol. i.

Rhodius, Cent. 12. Obſ. 50. Vide etiam Obſ. 22.

Vid.

Aliquando res tales non solùm per œsophagum, verum etiam per totum canalem alimentarium, illæsis intestinis, transeunt, et cum fæcibus ejiciuntur. In Patris mei museo, globulus vitreus, a chirurgo cel. ALEXANDRO WOOD acceptus, circiter pollices tres in circuitu æquans, servatur, quique per infantem biennem sine viscerum injuria transiit. Insignius adhuc exemplum servatur, viz. circini duos pollices et $\frac{5}{8}$ longi, a puella tres annos nata, deglutiti, quique, illæsis visceribus, eodem modo ac in priori exemplo exivit. De pluribus exemplis ab aliis certior sum factus, in

Vid. MANGETI Biblioth. Chirur. p. 302 et 322.

SWIETEN et SCHENKIUS, Lib. 2. De Suffoc. Obs. 1.

DIEMERBROEK. Anat. lib. 2. cap. 15.

Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i. pag. 450.

in quibus aciculæ, corporaque alia cuſpidata, canalem alimentarium permeaverunt.

Sed œſophagus, ventriculus, aut viſcera, ſæpè ob res extraneas deglutitas magnoperè læduntur.

Oeſophagus cibo ipſo nonnunquam adeo diſtrahitur, ut fibræ ejus muſculoſæ munere ſuo proprio fungi nequeant.

Re aliquâ in œſophago diu inhærente, non ſubito ſuffocante, contractio ſæpè fit ſupra infraque eam: Cujus exemplum in Tab. III. fig. 1. delineatur, quo obolus in œſophagi parte media pueri novennis per quadriennium latuerat, poſteáque, puero phthiſi abrepto, inveniebatur.

Res quævis dura, concoctu difficilis, etiam minima, diu in œſophago aut viſceribus recondita, tanquam nucleus concretis formandis, aut in ventriculo aut in inteſtinis inſervit; multa enim concreta, in Patris mei muſeo ſervata, in inteſtinis reperta, oſſa fructuum, veluti

luti prunorum aut cerasorum, pro nucleo exhibuerunt.

Aciculæ devoratæ sanguinis vomitum nonnunquam efficiunt * : Pruni os hæmatemesin unico exemplo lethalem effecit.

Aciculæ interdum viscera perforant, inflammationem gignunt, ac mortem inducunt †.

Aliquandoque acus ventriculum perforant ‡, indéque in alias corporis partes, verbi gratiâ, in ureterem ||, aut in vesicam urinariam §, viam sibi faciunt.

Res

---

* Vid. Vol. i. Act. BERLIN. pag. 53.

† Vid. MONRO's Bursæ Mucosæ, pag. 42. Tab. X.

* Vid. Lond. Phil. Transf. anno 1696, art. 2.

|| Vid. JUL. CESAR CLAUDINUS, Resp. Med. 40.

§ Vid. PLATER. tom. iii. lib. 2. cap. 10. De Mictione.

Vid.

Res etiam œſophago inhærentes, quæ non viis ſolitis tranſeunt, nec arte chirurgi extrahantur, nova ſibi itinera faciunt * ; undè abceſſus ; inciſoque abceſſu, res vulgò tumoris verticem occupans facilè extrahitur †.

Res aliquando deglutitæ propè anum hærent. De viro a Patre meo certior ſum factus, qui dolorem vehementiſſimum, cum inflammatione et tumore, circa anum ſenſit ; pure formato, tumoreque inciſo, pure fœtido emiſſo,

---

Vid. Etiam, DIEMERBROEK, Lib. Anat. cap. 173.

Etiam, MIZALDUS, cent. 1. aphor. 3.

Etiam, THONERUS, lib. 3. obſ. 2.

Etiam, BONET. Med. Sept. lib. 3. ſect. 29. cap. 25.

* Vid. MIZALD. cent. 1.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i.

emiſſo, os ex capite piſcis Aſelli dicti inventum fuit; quo exciſo, brevi convaluit.

DE DIAGNOSI.

Materia quævis in œſophago latens, ex dolore, anxietate, et ſuffocationis ſenſu, indè orto, facillimè dignoſcitur.

Secundùm rei molem, devoratio et reſpiratio plus minúsve impediuntur; res autem permagnæ deglutitionem prorsùs tollunt.

Quo de re in œſophago latente certiùs pateat, ſtylo oſſis cete, (Anglis *a Probang*), ad œſophagum perſcrutandum utimur.

DE PROGNOSI.

Dum res deglutita in œſophago manet, prognoſis plerumque fauſta eſt, quoniam vel ejici vel idoneis inſtrumentis extrahi poteſt.

Si

Si verò res cuſpidata inſolubilis in ventriculum deſcenderit, prognoſis incerta ſit oportet.

DE MEDENDI RATIONE.

Medendi ratio, cùm ad ſanandum, tùm ad leniendum morbum, variat multùm, ſecundùm varios ſitus rerum, quæ in œſophago hærent.

Si res in œſophago latens ſit ſolutu facilis, ut in ventriculum detrudatur, niſi immineat ſuffocatio, minimè opus eſt; a liquore enim ab œſophago ſecreto, lubricatâ atque mollitâ, partimque ſolutâ, præcipuè corpore per ſomnum laxato, ſponte dilabitur, vel poſtquàm diu in œſophago latuerit, vomitus vi ejici poteſt. Fabricius ab Aquapendente de exemplo ſimili mentionem fecit, in quo os,

partim

partim diſſolutum, vomitu ex œſophago expulſum fuit *.

Res verò inſolubilis exiſtens, et reſpirationem etiam impediens, ex œſophago removeri debet.

Hoc fit gutture plumâ irritato ad vomitum excitandum; nec indè ſequitur periculum, ſtimulo enim remoto, vomitus ceſſat.

Vel ſi res in œſophago infixa totum œſophagum non implet, ut evomatur nitendum per ipecacuanham aut antimonium tartariſatum, vel per emetica præſentiora, uti zincum vitriolatum, cuprum vitriolatum, et flavum hydrargyri oxidum.

Si emetica æger deglutire nequeat, per anum injici oportet.

Hoc conſilio antimonii tartariſati ſolutio, vel nicotianæ infuſum, adhibetur; hoc infuſum

---

* Vid. Op. Chirurg. cap. 39.

fufum autem, nifi cautiffimè adhibetur, periculofum eft.

Propter confenfum quoque infignem inter cutem, ventriculum et vifcera, vomitus, nicotianæ infufo, cuti illito, excitari poteft.

Apud veteres mos fuit, alvum, pedibus immerfis in hellebori infufo, purgare.

Viam longè diverfam emeticorum exhibendorum tentabat SCHMUCHER, in cafu militis cujus in gula cibi buccea inhæferat, qui neque furfum nec deorfum pelli poterat: Ille folutionem antimonii tartarifati in brachii venam infudit, et femihora pofteà cibi bolus vomitu ejiciebatur *.

In primis tomis Actorum Societatis LONDINENSIS, fcriptisque HALLERI, multa traduntur experimenta, undè verifimile fit, remedia cathartica et emetica fanguinis maffæ immixta,

---

* Vid. Mifcell. Chirurg. vol. i. pag. 335.

ta, eoſdem effectus ac ore data producere *. Horum tamen ſemper eſt ſummum periculum, et propter medicamenti vires, et propter aëra ſimùl cum eo in venam receptum; multa enim traduntur exemplà, in quibus lactis vel puris etiam pauxillum in venam infuſum, mortem animali intulerit.

Remedia quædam volatilia, nec ore recepta, nec per anum injecta, eodem modo agunt; et ſic vomitus excitari poteſt.

Balthazzar Glassius † rem metallicam quæ primò in œſophago hæſerat, et poſteà in ventriculum deſcenderat, ſolvere tentabat.

Hoc

---

* Vid. etiam Regnaudot Diſſert. Med. Inaug. de Chirurg. Infuſ. renovand. Lugd. Bat.—Etiam vide Friend. Emmenalogia.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. Paris. vol. i. pag. 538.

Hoc consilio, puero qui plumbum devoraverat, acetum destillatum, quo plumbum solvitur, et in cerussam acetatam mutatur, præscripsit. Hoc autem non solùm propter alia mala ab aceto destillato in internam teneram et mobilem œsophagi tunicam periculosum est, verum etiam quia cerussa acetata ut venenum in corpus humanum agit.

Hoc autem modo, aurum, argentum, aut plumbum, in œsophago hærens, hydrargyro infuso amoveri aut molliri possunt; ita in ventriculum faciliùs dilabentur, undè vomitu aut ano ejici possunt: et, sine dubio, constrictis intestinis, hydrargyrus magnâ copiâ, sine ullo malò, adhibitus fuit.

His remediis infeliciter tentatis, instrumentis chirurgicis uti debemus.

Forcipe recto res in gutture facilè extrahi potest. Re autem altiùs in œsophagum immersâ, forceps curva, manu dextrâ Chirurgi prèhensâ, ac indicatore sinistræ manus rectâ,

accommodatior

accommodatior eſt ; ſic enim cibi, aut cujuſvis alius rei fruſtum, circa epiglottidem fixum, extrahi poteſt.

Pro nummi ex œſophago extractione, os cetaceum longum, cui duo tenacula obtuſa nectuntur *, quale Pater meus fabricari curavit, multis abhinc annis, ac prælectionibus ſuis monſtravit, adhibendum eſt.

Dum enim tenacula ultra nummum tranſmiſſa ac dein retracta, hunc prehendunt, œſophagi latera cavent ne nummus ex tenaculis elabatur ; atque nummus ipſe, quoque, a tenaculis œſophagum defendit.

Ad

* Vid. Tab. IV. fig. 1. vel fig. 2. Pars talis inſtrumenti cetacea debet eſſe viginti pollices longa, ut ad ventriculum pertingat, ac ne dilabatur e manu Chirurgi, quod reverà in unico ſaltem exemplo accidiſſe videtur, et ægro mortem intuliſſe. — Vid. Tom. i. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS.

Ad offa ex œfophago extrahenda, Dr STEDMAN inftrumento ad utramque finem curvo utebatur; et ad hami extremum, ne læderetur œfophagus, globulum ritè appofuit *; fi enim hami extremum acutum fuerit, resque in œfophago inhærens haud magnæ molis, adeòve mollis ut inftrumenti mucro ibi infigi nequeat, periculum eft ne œfophagus ipfe vulneretur; memoraturque exemplum †, in quo œfophagi ipfius pars, ab hujufcemodi inftrumento evellebatur.

Dr PERROTIN filo ferreo implicuit, atque extraxit, os in œfophagum infixum.

Dr G. CLEGHORN, fummâ arte, plumam puellæ e gutture, per os cetaceum, vittâ circumdatum, extraxit ‡.

* Vid. Edin. Med. Effays, vol. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. i.

‡ Vid. LOND. Med. Obf. vol. iii. pag. 7.

Res autem parvæ, veluti acus, œſophago inhærentes, multò difficiliùs extrahuntur; et alii ſcriptores alia inſtrumenta, tanquam conſilio huic maximè accommodata, laudaverunt.

In Tab. IV. fig. 5. delineatur inſtrumentum, quod Pater meus dudum fabricari direxit, quo acus vel oſſa parva ex œſophago extrahi poſſunt. Hoc inſtrumentum ex ſtylo cetaceo conſtat; ad extremum cujus, forceps parva, e chalybe fabricata, infigitur; deprimendo annulos ei adaptatos, partes forcipis comprimuntur.

Hoc inſtrumento in œſophagum immiſſo, ſedeque rei in œſophago latente inventâ, fiſtulâque ſubductâ, forceps vi reſiliendi ſeſe aperit; reque inter forcipis partes inclusâ, reprimendo fiſtulam rem prehendemus.

Petit ad hanc rem inſtrumentum quodammodo ſimile ei Doctoris Perrotin fabricavit; eoque judice, acus per hoc facilè extrahi poſſunt, undequaque enim movetur. Hoc inſtrumentum

ſtrumentum ex longo oſſe cetaceo conſtat, cui annuli plurimi inſeruntur *.

De la Haye ad parva oſſa extrahenda, inſtrumentum ſibi proprium feliciter adhibuit, quod his verbis deſcribitur †: " Il prit un ſtilet " d'argent, long et très flexible, (c'étoit celui " de la plus longue de ſes algalies); il paſſa, " dans l'anneau qui termine ce ſtilet, plu- " ſieurs brins de filaſſe aſſez fine; il forma " pluſieurs lacs de toute la longeur de cette " filaſſe; il introduiſit ce ſtilet dans l'œſo- " phage; lorſqu'il l'eut placé au delà du " corps étranger, il le retira doucement, en " lui faiſant faire des demi-tours à droit et à " gauche, afin d'engager l'epingle dans le " pacquet de lacs formés par la filaſſe: Et ce

" procédé

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

" procédé ingenieux lui reuſſit fort heureuſe-
" ment."

Ut res in œſophago hærentes removeantur, in hiſce præcipuè exemplis in quibus œſophagus haud omninò obſtruitur, ſpongia in extremo oſſis cetacei a Petit* fixa, laudatur. Niſi autem ſpongia fiſtula includatur, et ſimùl cum fiſtula ultra rem in œſophago hærentem introducatur, ne eam in ventriculum impellat periculum eſt.

Spongiâ ita intromiſsâ, madefacienda eſt ut tumeat, aquâ per fiſtulam infusâ; tunc fiſtula primò extrahatur, et poſteà os cetaceum cui ſpongia udâ redditâ affigitur; plures forſitan poſt conatus, res, in œſophago infixâ, extrahi poteſt.

Ab hiſce verò inſtrumentis diverſis, acus, aliaque corpora, ne in ventriculum impellantur

---

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. Paris. tom. i. p. 491.

tur cavendum; res enim in œſophago hæren-tes, eis inſtrumentis æquè facilè in ventricu-lum impelluntur, ac extrahuntur; indè dolor, multique alii morbi, originem trahunt.

Ut de hac re præcaveatur, fiſtulam coria-ceam, longum os cetaceum tegentem ſetis plurimis obſitum, fabricandam curavi *. Os hoc cetaceum in œſophagum detruditur; eo-que altè detruſo, ſubducenda eſt fiſtula, et acus ut indè tollatur aggrediendum; per ſetas eam prehendere conamur, et poſt plures cona-tus fortaſsè deprehendemus.

Vice ſetarum, partes gummi elaſtici oſſi ce-taceo figi poſſunt, et hæ quoque fiſtula tegi.

Dominus JARDINE, Claſſis Regiæ Chirur-gus, inſtrumentum ad acus ex œſophago ex-trahendas probè excogitatum, ad Patrem me-um miſit. Ex oſſe cetaceo, cui plicæ plurimæ filorum

---

* Vid. Tab. IV. fig. 3.

filorum ex inteſtinis felinis circumdantur, conſtat; eoque in œſophago ritè poſito, viſceris felini plicæ illæ extrorsùm per fiſtulam hoc os cetaceum includentem, ut nodus formetur *, premuntur.

Inſtrumentum quodammodo ſimile, in Tab. V. fig. 3. delineatur.

Conatibus omnibus ad rem extrahendam nihil valentibus, ea in ventriculum impelli debet.

Rerum emollientium in œſophagum infuſio a RIEDLINO †, experientiæ fide, laudatur.

Niſi res autem tales cautè injiciantur, ne œſophagi fibræ muſculoſæ diſtrahantur aut torpidæ reddantur, metuendum eſt.

Remedium

* Vid. Tab. V. fig. 1. et 2.

† Vid. LIN. Medic. ann. 2. Octob. art. 3.

Remedium autem præſentius eſt, ut oleum copiosè et quàm citiſſimè æger bibat; hinc lubricatur œſophagus.

Æger quoque in balneum tepidum deſcendat oportet; et opio, vel ore vel enemate dato, tumor et tenſio, quo corporis infixi deſcenſus in ventriculum facilior fiat, minui poſſunt: Eodem modo ac urethra ſpaſmo laborante, olei injectio ſi non ſpaſmum ſuperet, candelæ medicatæ introitum faciliorem reddit.

Ad res in ventriculum impellendas, ſpongia oſſi cetaceo affixa in uſum plerumque vocatur. Ad idem conſilium globulus plumbeus ad extremum fili ferrei fixus a Petit adhibetur, et inſtrumenta ſimilia a Verduc * et aliis laudata et adhibita. Sed ſphæroides † ex eburnò confecta

* Vid. Op. Chirurg. cap. 25.

† Vid. Tab. IV. fig. 4.

confecta, et oleo inuncta, ob lævitatem ſuam, huic conſilio melius inſervit.

Re inſolubili in ventriculum detrusâ, tranſitus ejus per inteſtina facilior erit, ſi æger magnâ copiâ lini infuſum, gummi Arabici mucilaginem, et medicamenta ſimilia, bibat; et quoque, per hæc, inteſtina minùs obnoxia ſunt injuriæ ex rebus acutis ibi latentibus.

Tunc Winslow præceptis obtemperandum. Winslow, ut ægrotus primò in dextrum latus, deinde in dorſum reclinet, ſuadet, eo conſilio quoniam pylorus retrorsùm patet, ut res in ventriculo incluſa promptiùs in duodenum tranſeat; pylorus autem, cùm cuſtodis januæ munere, vi muſculosâ ſphincteris ſui, accuratè fungatur, talis corporis ſitus minùs fortaſsè quàm credidit auctor celeberrimus valet.

Poſtremò, ad remedia purgantia draſtica confugiendum eſt, ut viá corpori extraneo per anum pateat.

Re

Re in gutture hærente, ore extrahi et in ventriculum impelli recusante, ægrique suffocatione imminente, ad rem extrahendam incidendus est ipse œsophagus.

Hæc operatio a GUATANNI *, et ab aliis, sine lethali exitu instituebatur; et, libro suprà notato, duo exempla felicissima hujusmodi in corpore humano perfecta, memorantur.

Si hanc operationem experiri velimus, hoc modo progrediendum:

Secetur cutis juxta tracheæ latus sinistrum; tum trachea cum musculis tegentibus, et musculo sternomastoideo, a se invicem, digitis vel hamis obtusis distrahantur; nervis, dein, primariis, ac vasis magnis, cautè evitatis, incidatur œsophagus secundùm longitudinem, ut materies eo inclusa removeatur.

* Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. iii. pag. 14.

Si vas majus vulneretur, ligaturâ ſtatim comprimi debet.

Vulneris curatio ſummam ſolertiam requirit; capite fixo manente, donec perficiatur cura; ægroque interea enematibus nutrito.

CAPUT SECUNDUM.

Iter quo cibus ex ore in ventriculum tranſit, partium vicinarum tumore, aut duritie auctâ, difficile redditur, aut prorsùs impeditur.

Dyſphagia ex linguæ * et pharyngis morbis, veluti ex tumoribus, vel linguæ ipſius, vel ſub lingua naſcentibus, originem ducere poteſt.

Exemplum

---

* Vid. Ephem. Nat. Decur. III. Anno III. Obſ. 157.

Exemplum insigne ranulæ congenitæ, ex ductu glandulæ maxillaris inferioris sinistræ obstructo et dilatato, dysphagiam inferentis, Pater meus conspexit: in hoc, lingua ita sursum premebatur, ut dentes medii incisores quartam pollicis partem a se invicem distarent, ac vocem distinctam proferre nequiret æger.

Hic tumor a Patre meo et cel. BENJAMINO BELL incisus fuit; vulnerique, ductui glandulæ maxillaris inferioris illato, inserto tubo argenteo, convaluit æger.

Lingua quoque, ex inflammatione oris, palato vel genæ interdum adhærescit.

Tumores quoque, quales polypi magni, naso aut gutture nati aut indè pendentes *, dysphagiam efficiunt. Et idem vitium causam suam tumores in ore natos agnoscit; ita materies

* Vid. Tab. VI. et VII.

teries oſſea, ex inferiore maxilla orta, totum ferè os impleſſe memoratur *.

In amygdalarum inflammatione, ſuppuratione, tumore, earumve ſchirro †, faucium iſthmus juſtò anguſtior fit; undè dyſphagia. Morbus quoque ſequitur quando uvula peccat ‡, vel glandulæ palati morboſæ redduntur. Ex palato etiam perforato, idem vitium oritur ||.

Lue

---

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. tom. v.

† Exemplum tale in Tab. XIII. delineatur.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Ann. V. Obſ. 5.—Vid. etiam, MEEKREN Obſ. Med. Chirurg. cap. 12.—Et exemplum ſimile in muſeo Patris mei ſervatur.

|| Vid. MORGAGNI, Epiſt. xlviii. art. 60.

SAUVAGES. Noſolog.

Lue venerea palatum offeum fæpè deletur; hominemque novi, qui argenteo cuneolo palati foramen obturavit.

Exoftofes magnæ ex offe hyoide, interdum devorationem impediunt. Offeo-cartilaginofus tumor alterius cornu offis hyoïdis, pilâ eburneâ (ANGLIS *a billiard-ball*) major, dyfphagiæ fimùl ac fpirandi anguftiæ causâ, carptim a Patre meo et BENJAMINO BELL exfectus fuit, fummo cum ægri levamine.

Dyfphagiam a luxatione cornu offis hyoïdis, memorat VALSALVA; ægerque, reductâ luxatione, convaluit *.

DESSAULT exemplum aliud notabile dyfphagiæ memorat; adolefcentis, qui vitam fuam abrumpere volens, glandem plumbeam per

---

* Vid. VALSALVA de Aure, c. 2. 20.

Etiam, MOLINELLI, in Comment. BON. T. V. Pars II. pag. 1.

per ſcloppum minorem (ANGLIS *a piſtol*) ſibi in os immiſit *.

Dyſphagia ſæpiſſimè oritur a morbis epiglottidis, ſicut ejus inflammatione †, eroſione ‡, induratione ||, vel ligamento ejus nimìs curtato §; aut epiglottide ipſa oſſeâ factâ, undè ea dyſphagiæ ſpecies quæ tuſſiculoſa ¶ appellatur, quæque ægri timore, ne potus aſſumptus in tracheam tranſeat, HILDANO judice, augetur.

Luxationem

* Vid. Journal de Chirurg. vol. i.

† Vid. MAYNWARING, Med. Facts and Obſ. vol. i.

‡ Vid. SCHURIG. Chylologia, pag. 257.

|| Vid. BONET. Sepulch. Lib. III. Sect. iv. Obſ. 6.

§ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 26.

¶ Vid. SAUVAGES. Noſolog.

Luxationem epiglottidis dyſphagiæ cauſam aliquando dare, a nonnullis affirmatur *.

Laryngis morbi, veluti cartilagines ejus luxatæ †, aut tumores indè naſcentes, idem efficere ſolent ‡.

Glandularum lymphaticarum colli moles aucta ||, vel nimia circa œſophagum pinguedo collecta, aut glandulæ bronchiales et œſopha-

geæ

---

* Vid. Ephem. Nat. Cur. Centur. III. et IV. Obſ. 112.

† Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 90.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Anno II. Obſ. 116.

|| Vid. Gooch's Survey, Vol. ii. p. 120.

Etiam, De Haen, De Deglut. læſa, pag. 7.

Etiam, Rhodius, Cent. II. Obſ. 47.

geæ * grandiores factæ, devorationem impedire possunt.

Tumores strumosi †, steatomataque ‡, idem vitium interdum inducunt.

Materia quoque inter vertebras cervicales cumulata, vel vertebrarum cervicalium curvatura, eidem morbo ansam præbent.

In spina etiam ventosa, vertebræ præter naturam tumentes, pharyngem et œsophagum comprimunt, et dysphagiam inducunt: cujus rei exemplum a Patre meo visum fuit.

In nonnullis casibus, in quibus homines, gutture secto, mortem sibi ipsis consciscere volunt,

---

* Vid. Morgagni, Epist. xxviii. art. 16.

† Vid. Bresl. Samml. 1722. pag. 399.

‡ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obs. 149.
Etiam, Fab. Hildan. Cent. II. Obs. 44.
Etiam, Edin. Med. Essays, vol. iii. p. 322.

lunt, ipſe œſophagus aliquando ſecatur; vel, ſi ligamentum latum, os hyoides cartilagini thyroideæ conjungens, ſecetur, larynx in dorſi ſpinam recidet, dyſphagiamque inducet.

Glandula thyroidea tumefacta, quod in bronchocele fit *, impeditam deglutitionem ſæpè facit.

Glandularum lymphaticarum nonnullæ, eæ præcipuè intra thoracem ſitæ, adeò œſophago vicinæ ſunt, ut, ſi magnoperè tumeant, ipſarum moles œſophagi cavum juſtò anguſtius reddat.

Devoratio impedita ex ipſius cordis palpitatione, a Doctore MEAD evenire dicitur.

Oritur quoque dyſphagia ex aortæ deſcendentis aneuriſmate. Pater meus et chirurgus cel. ANDREAS WOOD, hujus exemplum inſigne

F

* Vid. DE HAEN de Deglut. læſa, exemplum ſecundum.

ne viderunt; in quo, ob ingentem ſanguinis copiam intra aörtam coacti, devoratio difficilis evaſit, atque aëris in ſiniſtrum tracheæ ramum introïtus penitùs ferè intercluſus eſt *.

Curſus arteriarum ex aortæ arcu orientium inſolitus, anſam dyſphagiæ dare poteſt. Exemplum in Tab. IX. delineatur; in quo, arteria ſubclaviana dextra, carotide dextrâ et ſiniſtrâ, et ſubclavianâ ſiniſtrâ, ex aörtæ arcu derivatis, oritur paulò infrà arteriam ſubclavianam ſiniſtram, et ponè tres alias arterias et tracheam tranſit ad dextrum latus †.

Oritur

---

* Vid. Tab. VIII.

Etiam, DODONÆUS, Annot. cap. 30.

Etiam, BENIVENII de Abditis.

Etiam, MORGAGNI Epiſt. 17. et 18.

† Vid. etiam, Mem. of the Med. Soc. of LOND. vol. ii.

Oritur quoque dyſphagia ex aneuriſmate arteriæ carotidis communis *.

Tumores inter tracheam et œſophagum †, vel abſcéſſus pharyngem aut œſophagum comprimentes, dyſphagiæ anſam dent. Exemplum in Tab. X. delineatur; in quo, parte pharyngis ſuperiori exesâ, materies purulenta in laryngem evaſit, et ægram extinxit ‡.

Inſigne memoratur exemplum a Domino LUDLOW, quo ſacci præter naturam facti cum œſophago commercium habuerunt, cibusque ferè omnis devoratus in hos ſaccos tranſiit ||.

Viſcera

---

* Vid. WERNERI Epiſt. gratulatoria. LIPS. 1776.

† Vid. N. Act. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

‡ Vid. N. Act. Nat. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

|| Vid. LOND. Med. Obſ. and Inq. vol. iii. p. 85.

Viſcera thoracis *, aut abdominis †, magnoperè tumida, devorationem difficilem ſæpè reddunt ‡.

De his autem morbis levandis aut ſanandis, opuſculi fines arcti, etiam leviter tractare nos vetant.

CAPUT

---

* Vid. Com. Van Geuns, Act. Haarlem. p. 77.

† Vid. Morgagni de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxviii.

‡ Vid. Morgagni de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxiii. art. 4.

Etiam, Van Swieten. Comment. ad § 797. pag. 649.

CAPUT TERTIUM.

DE OESOPHAGO INFLAMMATO, DYSPHAGIAQUE INDE NATA.

Iter ex ore in ventriculum rebus externis, ſicut corporibus acutis, calidis, fluidisve acrioribus ingeſtis, inflammationi obnoxium fit; hinc juſtò mobilius evadit, ſimúlque cavum ejus propter tunicas conſtrictas et condenſatas anguſtior redditur.

Oeſophagi quoque inflammatio a morbis totius corporis, veluti phlegmaſiis, cynanche tonſillari, maligna, pharyngea, et parotidea, induci forſitan poteſt.

Oeſophagus quoque in Culleni exanthematibus adeò inflammatur, aut adeò aphthis obſitus eſt, ut devorationem recuſet.

Inflammatio

Inflammatio ex variola orta, impedimentum devorationi inferre poteſt: Hoc vitium, uvulam aut velum palati pendulum puſtulis obſitum, tanquam cauſam ſuam agnoſcit.

Dr GREGORY, prælectionibus ſuis, exemplum in quo eruptio *pemphigoſa* ex ore in guttur diffuſa, tranſitum cibi per œſophagum impediebat, ſeſe vidiſſe memorat.

Deglutiendi quoque difficultas in extremo phthiſeos gradu aliquando occurrit. In hoc, morbisque quibuſdam putridis, dyſphagia, partim gutturi et œſophago tenerioribus factis, et partim gutturi propter frequentem excreationem excoriato, tribuenda eſt; hinc omnium ægri conatuum devorandi, dolor urgens comes eſt.

Tale devorandi impedimentum, partim œſophagi inflammationi, aut conditioni ejus irritabili, partim ægri imbecillitati, tribuendum.

Oeſophagi

Oeſophagi quoque inflammatio hydrophobiam comitatur *. Mulierem hoc morbo ſæviſſimo laborantem, egomet vidi; circiter octo poſt morſum acceptum vixit hebdomadas; inciſo cadavere, nihil morboſum præter œſophagi inflammationem inventum.

DE OESOPHAGI INFLAMMATI DIAGNOSI.

Difficillimè inter œſophagum et pharyngem inflammatum diſtinguitur: Oeſophago autem inflammato, dolor multùm devoratione augetur, et uſque ad ventriculum pertingit; prætereà, gutturis inſpectione, ſeſe non oſtendit.

DE

* Vid. Boerh. Aphor. ab aph. 1128 ad 1147.
Etiam, Obſ. Hillar. pag. 248.

DE PROGNOSI.

Oesophagi inflammatio, propter distributionem cæterorum ramorum paris vagi octavi nervorum super partes vitales ac canalem alimentarium, multò periculosior, eâ qua alia corporis organa ejusdem magnitudinis sensûsque afficiuntur, esse videtur.

DE MEDENDI RATIONE.

Oesophagi inflammatio plerumque sanatu facilis est. Inflammatio enim, tensio, et tumor œsophagi, tantum doloris præcipuè ægro inter devorandum pariunt, ut ipse cibum solidum, ante inflammationem magnoperè levatam, sumere nolit. Ægro autem in conatibus suis devorandi perseveranti, spasmi aliquando, sumpto etiam cibo mitissimo, oriuntur.

Ne

Ne augeatur inflammatio, remedia antiphlogiſtica adhibenda ſunt.

Hirudines, collo applicatæ, præſens auxilium afferunt. Veſicatoria quoque in hac, ſicut in aliis inflammationibus, forſitan proderunt. Ex hirudinibus aut veſicatoriis ad partem thoracis poſteriorem, propè ſpinam, quo ſanguinis impetus in vaſis ex aorta deſcendente natis minuatur, haud procùl ab arteriis œſophageis appoſitis, maximum commodum ſperare licet. Nec diaphoretica mitiora ſimùl cum veſicatoriis rejicienda.

Unà cum his remediis, gargariſmata emollientia, velut althææ decocta, lini infuſa, tepidi quoque vapores in tracheam et pulmones inhalati, maximè valent: trachea enim, vaſa ſua, nervosque, ex eiſdem radicibus ac œſophagus habet.

Balneum tepidum quo removeatur dolor, minuaturque œſophagi tenſio, inflammationem etiam minuit.

CAPUT QUARTUM.

DE DYSPHAGIA QUÆ EX PHARYNGE OESOPHAGOVE PRIUS INFLAMMATIS ORIGINEM TRAHIT.

Durante igitur œſophagi inflammatione, latera œſophagi oppoſita interdum concreſcunt *. Suppuratio quoque brevi aliquando ſupervenit, ſitque abſceſſus, qui mole ſuâ œſophagum totum obſtruit.

Van Doeveren exemplum memorat, in quo, inter vertebras ſpinæ œſophagique partem

tem

* Vid. Act. Hafn. Vol. i. Obſ. 109. (Ex Variola.)

Etiam, Blancard. Collect. Med. Phyſ. Cent. iii. Obſ. 54.

tem pofteriorem, abfceffus natus fuit, qui omnem cibi per œfophagum defcenfum impedivit *.

Acuta quoque et infolubilia in œfophago hærentia fuppurationem ei nonnunquam inferunt †.

ROESLERUS de puella mentionem facit, cujus in gutture hæfit pruni os, quæque materiem fanguinolentam expuere folebat; eadem tamen febrim, devorandi difficultatem magnam, et convulfiones, paffa, os illud tandem tuffi ejecit ‡.

Materies

* Vid. BLEULAND. de fana et morbofa Oefoph, Fabr. pag. 53.

† Vid. MORGAGNI, Epift. xv. art. 15.

‡ Vid. BONET. Med. Sep. Lib. III. de Oefophagi Affectibus.

Etiam, PLATER, Obf. lii. pag. 413.

Materies purulenta in earundem partium cellulosa substantia collectâ, subitò aliquando in earum cava erumpit; indéque in laryngem transit, et ægrum suffocare minatur, aut reverà suffocat. Hoc pauperi cuidam evenit, qui, post frigus diuturnum, dolorem vehementissimum gutturis et devorandi impedimentum sensit. Hac in conditione per triennium vixit. Materie tandem hujusmodi in gutture accumulatâ, suffocatione sublatus fuit. Inciso cadavere, materia purulenta, œsophago eroso, in tracheam viam sibi fecisse inventa est *.

Materia quoque ejusdem generis, pulmonibus ulcere exesis, in œsophagum erumpere potest †.

Cibus

---

* Vid. Tab. XI.

† Vid. Keir in Med. Beytragen, L. n. II.

Cibus ipſe aliquando non in ventriculum, ſed in partem œſophagi eroſam tranſit; inque ſaccis præter naturam factis, quique materiem purulentam continent, reconditur *.

Oeſophagus, in morbis totius corporis, ut in cynanche pharyngea, aliisque morbis, ſæpè in ſuppurationem abit.

Oeſophagus quoque, æquè ac aliæ corporis partes, inflammatione vehemente exiſtente, gangrænæ obnoxius eſt; memoraturque exemplum †, in quo œſophagus totus gangrænâ affectus fuit.

Gangræna

* Vid. Vol. ii. LOND. Med. Obſ. and Inq.

Etiam, BURSERII Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292.

† Vid. Monthly Review, vol. 61.

Gangræna quoque ab inſtrumenti in œſophagum ſæpè detruſi, irritatione *, aut materia calida aut acri in guttur aut œſophagum recepta, oritur : Cujus rei GREGORIUS illuſtriſſimus exemplum inſigne mecum communicavit, puellæ quæ, acido ſulphurico ſorpto, quatuordecim exindè diebus elapſis, magnam œſophagi partem vomitu ejecerat.

Inflammatio, comitante condenſatione et œſophagi duritie, ejuſdem anguſtiam inducere poteſt. Hæc verò anguſtia nonnunquam ſine inſigni callo fit ; eodem modo ac inteſtinorum *intùs-ſuſceptio* eorum ſtricturam, ſine duritie multa, aliquando efficit.

Oeſophagi conſtricti multa traduntur exempla, quorum inſigniſſimum memorat SAMPSONIUS,

* Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. i. pag. 530.

NIUS *, quo, ægro inediâ perempto, et cadavere diſſecto, œſophagus adeò contractus viſus eſt, ut ſetæ porcinæ vix capax eſſet.

Oeſophagus induratus unico loco contrahitur, dum pars loco conſtricto proxima magnopere dilatatur †: Eodem modo ac in urethræ ſtricturis aliqua canalis hujus pars ampliatur.

Membrana œſophagi interior, per duos aut tres pollices, ubi pharyngis ad formandum œſophagum contractio fit, aut propè ventriculum, ſæpè denſatur ac coarctatur ‡.

Sed

* Vid. Miſcell. Curioſ. anno 1613. Obſ. 170.

† Vid. Tab. XI. lit. F. — Vid. etiam, BURSERII Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292. — Etiam, ODIER, in EDIN. Med. Com. vol. iii. — Etiam, WILMER's Surgery, p. 94.

‡ Vid. TRILLERI Diſſert. de Fame lethal. ex callo Oris Ventr.—Etiam, HALLERI Collect. Diſſ. Pract. tom. iii. pag. 31.—Etiam, Sepul. Anat. lib. 3.

Sed abſorptio quoque fibrarum muſculoſarum, et materiei calloſæ aut oſſeæ ſuppoſitio, inflammationem ejus ſequi poſſunt *.

Indè hæc induratio non ſolùm vi mechanicâ cibi tranſitum impedit; ſed, fibris muſculoſis ſolutis, buccea interdum partem morboſam attingit, citóque ore rejicitur.

Tumores, ſecundum ipſorum ſitum et originem, devorationem aut vomitum plus minúsve difficilem reddere poſſunt.

Oeſophagus aliquando partim anguſtatur, partim carne quadam naſcente ſpongiosâ adimpletur; et pars auguſtata æquè dura ac cartilago fit.

Tales annuli in partibus œſophagi diverſis formantur. Pater meus exemplum annulorum talium propè ventriculum naſcentium, tuberiſque ſpongioſi in parte œſophagi interiori,

---

* Vid. METZER. Adverſ. Med. vol. i. pag. 175.

riori, vice valvæ fungentis, conſpexit. Cibus ferè omnis e ventriculo prohibebatur, ægro intereà facilè vomente. Oeſophagus aliquando ulceratione carcinode afficitur. Guttur quoque ſimili modo lue venereâ læditur. Exempla ſunt innumera tumorum in œſophago natorum, (Vid. Tab. VI. VII. et XII.), aut a partibus vicinis in guttur pendentium, quæ chirurgiâ ſolâ curantur.

DE CAUSIS EXCITANTIBUS.

Exinanitionum ſolitarùm ſuppreſſio, ſicut menſium, hæmorrhoidum, &c. a Doctore Percival et aliis anſam dyſphagiæ præbere dicitur, exemplaque opinionem hanc confirmantia traduntur.

Irritationes quoque variæ œſophagum inflammant. Tumorum autem ortus cauſa adhuc parùm cognita. Statum quendam, ac-

tionemque vaſorum abnormem, eos gignere nonnulli cenſent.

Nicotianæ fumus, fungo aut ſchirro in œſophago originem dare fertur; et habentur ii qui tali fumo gaudent, ſchirrho aut labii inferioris carcinomati magìs quàm alii proclives.

DE PROGNOSI.

In exemplis plerisque hoc capite memoratis, prognoſis infauſta eſt; vitia talia lenire, rarò autem radicitùs (exemplis qui operatione chirurgi levantur exceptis) removere poſſumus.

DE DIAGNOSI.

Ex doloris levamine poſt œſophagi inflammationem, ex levi tremore ſuperveniente, ſenſuque

ſuque in gutture pulſus, ſiti permanente, dyſphagiâ perſtante, ſuppurationem factam eſſe conſtat.

Gangræna autem ſuperveniens, ex omni dolore ceſſante, fœtore, coloreque nigro materiei excreatæ, ex gutturis nigritie, artuum languore et frigore, ex pulſu celerrimo et parvo exiſtente, dignoſcitur.

Affectus alii hoc capite notati, ſolùm ex modo quo devoratio fit, œſophagum oſſe cetaceo perſcrutando, ex ſtatu ægri valetudinis ordinario cognito, imprimis ſi luis venereæ ſuſpicio ſit, dignoſcuntur.

DE MEDENDI RATIONE.

Suppuratione poſt inflammationem ſuperveniente, ut ea cataplaſmatibus emollientibus promoveatur, et dirumpatur tumor, nitendum eſt. Aut tumore ab parte inferiori inciſo,

aſtringentiâ

aſtringentiâ adhibendâ, ut ſanus reddatur œſophagus; dum, interim, puris in laryngem vel in ventriculum ingreſſus præcavetur.

Gangrenæ ortæ progreſſus, gargariſmatibus cinchonæ officinalis cum acidis junctis, opio, et enematibus nutrientibus, ad ægrum ſuſtentandum, adhibitis, eſt coërcendus. Si enim antiſeptica devorantur, gulæ dolorem, inflammationemque ne augeant periculum eſt.

Exempla dyſphagiæ nonnulla, œſophagi callo aut tumoribus inductæ, hydrargyro aliquando levata ſunt.

Dr MUNCKLEY * ſe plures tali œſophagi morbo

* Vid. LOND. Med. Tranſ. vol. i.

Etiam, NAHUYS, pag. 231.

Etiam, SANDIFORT, Biblioth. Phyſ. Med. vol. ix. pag. 24.

Etiam, GEUNS, Act. HAARL. tom. xi. pag. 112.

morbo laborantes, hydrargyro, omnibus aliis remediis incaſsùm tentatis, ſanâſſe affirmat.

In pleriſque autem hujuſmodi exemplis, æger nullum ex iſto remedio commodum percipiet. Hanc in mentem, non ſolùm propter tumorum analogiam intra naſum, os, pharyngem natorum, inductus ſum; verùm etiam propter exempla plura Patris mei curæ mandata, in quibus, præter argentum vivum, cicutâ, hyoſcyamoque, in uſum licet vocatis, eventus tamen infelix fuit. Indurationes itaque et ſtricturæ œſophagi a MUNCKLEY memoratæ, ex lue venerea ſine dubio originem duxerunt.

DE MODO TUMORIS EX GUTTURE TOLLENDI.

LEVRET polypos uteri ac vaginæ, ligaturâ excidendas ſuadet: illi tamen videbatur modum operandi, quem deſcripſit, non poſſe adhiberi

hiberi ad polypos in gutture natos tollendos *. Quùm verò Patri meo videbatur, polypos, in locis præcipuè arctis sitos, exscindi aut forcipe evelli non posse, sine gravi injuria partibus vicinis illata, hæmorrhagia enormi, ac tumoris renascendi periculo, ob radices ejus relictos, ligaturam, in omni ferè casu, excisioni aut evulsioni prætulit; atque per triginta annos elapsos, varios modos quibus secundum tumoris situm, adhiberi possit, auditoribus suis in cadavere demonstravit, argento nitrato posteà polypi radici admoto, atque variis exemplis ægrotantium illustravit, in quibus, exitu secundo, operatio sic instituta erat.

Inspiciat

---

* LEVRET, Mem. de l'Acad. Royale de Chirurg. tom. iii. p. 599.: "Reservant d'en parler dans un "autre memoire, en traitant des polypes de la gorge, "pour lesquels la même méthode ne pouvant pas "servir, j'en ai imaginé une autre, que je décrirai "alors dans toute son étendue."

Infpiciat lector Tab. III. fig. 2. Tab. VI. XII. et XIII. ut tumorum naturam, inftrumenta his tollendis adaptata, atque operandi modum, intelligat.

CAPUT QUINTUM.

Fibræ œfophagi mufculofæ, nullâ etiam inflammatione præfente, nunc juftò mobiliores factæ, fpafmo vel convulfionibus, ut in fingultu, corripiuntur; nunc paralyfi minùs juftò mobiles fiunt.

Hi morbi vulgò generis nervofi affectûs effe cenfentur.

DE OESOPHAGI SPASMO.

Nunc majorem nunc minorem œfophagi fenfum in hominibus diverfis animadvertimus.

Aquam

Aquam frigidam, cerevifiam effervefcentem, fpiritus ardentes, alii aliis multò faciliùs hauriunt.

Rabie caninâ, pharynx et œfophagus adeò mobiles redduntur, ut aquæ guttulâ vel minimâ ore receptâ, totum corpus vehementer convellat.

Solidorum quoque bucceas majores minoresve varii homines devorant.

Corpore erecto, major œfophagi vis ad folida quàm fluida ingerenda neceffe effe videtur; et, facultate devorandi deficiente, vulgò folida excipiendi facultas primò extinguitur.

Quando totum fuum per curfum œfophagus fpafmo laborat, motu ejus inverfo aut antiperiftaltico cibus magnâ vi rejicitur.

Aliis verò in exemplis œfophagi tantùm parte, fcilicet inferiori, fpafmo laborante, cibus, tranfitu in ventriculum impedito, in œfophago diu detinetur.

Senem

Senem anteà fanissimum cognovi, qui bis œsophagi spasmo, per prandium correptus fuit. Primus morbi impetus, paucas post horas enemate anodyno sublatus fuit; sed impetus morbi alter, postquàm tres aut quatuor dies duraverat, (enemate anodyno aliisque incassùm tentatis remediis), sponte tandem cessavit.

Gregorius cel. mecum exemplum puellæ hysteriâ laborantis communicavit, cui dysphagia per plures dies perstans supervenit: et scintillâ electricâ per guttur elicitâ, levata fuit.

Oesophagi spasmo per scintillas electricas sublato, ventriculus gravissimè afficiebatur; sed hæc quoque ventriculi affectio, eidem remedio tandem cessit.

Oosterdyk, de homine cui œsophagus duodecim dies spasmo afficiebatur, mentionem facit *.

* Vid. Bleuland. de sana et morbosa Oesoph. Structura, pag. 56.

Æger quidam, totum per vitæ decurſum, œſophagi ſpaſmo, a Domino AIRD, laborâſſe dicitur *.

Inſigne, puellæ, J. MATTHEW, œſophagi ſpaſmo vexatæ, exemplum, in Noſocomio noſtro, ineunte anno 1792, ſe obtulit.

Hæc puella, viginti annos nata, paroxyſmis epilepticis, paralyſi cruris alterius, dyſuriâ, et imperfecto alterius oculi viſu, laborabat. Paulò pòſt, devorandi facultate minutâ, muſculorum gutturis et brachiorum ſpaſmi ſuperveniebant: tandèm, devorandi facultate penitùs abolitâ, ægra eandem exercere conata, convulſionibus violentis correpta fuit. Morbi initio, enemata nutrientia data fuerunt. Eodem autem ingraveſcente; compertoque ſtylum cetaceum facillimè per œſophagum tranſire, cel. Dr RUTHERFORD cibum ægræ in ventriculum injiciendum

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

injiciendum curavit, ope tubi in pag. 77. descripti; et cujus, Pater meus experimentum fecerat, anno 1783, in exemplo ALEXANDRI CALLANDER, dysphagiâ, ob œsophagi constrictionem, spasmo comitatam, laborantis, quem, cum cel. CULLENO, et Chirurgo J. MEEK, oppidi FALKIRK, curabat.

Hoc modo, vita J. MATTHEW biennium et octo menses protracta fuit.

Tubus in ventriculum bis vel ter indiès, neque dolore neque molestiâ insigni excitatis, detrusus fuit. Tandèm devorandi facultas rediit. Primò liquidâ, idque parvâ tantùm copiâ, sorbere potuit: triennio jam labente, cibos solidos consumere valet.

Adhuc tamen dysphagiâ levi, brevi autem fugiturâ, subindè laborat.

Omnia remedia antispasmodica tentabat Dr RUTHERFORD; levamen autem tantùm fugax attulerunt.

Scintilla electrica etiam in hoc exemplo parùm profuit.

Egregio

Egregio Doctori RUTHERFORD, miram hanc ſanationem magìs naturæ quàm medicamentorum viribus tribuendam, perſuadetur.

Plura autem hujuſcemodi exempla memorâſſe, tali in Tentamine longum foret; qui plura voluerit, is libros infrà notatos evolvat *.

DE

---

* Vid. Act. HELVET. vol. ii. pag. 94.

BONET. Sepul. lib. iii. ſect. 4.

HARDER, Apiarium, Obſ. 40.

HOFFMAN, Diſſert. de Pharyng. Spaſmo.

TODE, in Collect. Soc. Med. HAFN. I. n. 24.

DE CAUSIS OESOPHAGI SPASMUM EXCITANTIBUS.

Habitus corporis nimìs ſentiens et nimis mobilis, homines ſpaſmis opportunos reddere creditur; hinc, malum fœminis, debilibus, &c. familiare.

Nexus cerebrum inter et muſculos tenebris adeò obvolutus eſt, ut ratio ſpaſmi certa vix ac ne vix quidem reddi poſſit.

De Haen eum animi affectibus, ſicuti iræ, dolori, &c. tribuit *.

In multis exemplis ſuprà memoratis, nulla animi affectio vehemens ægros turbâſſe videtur: actio quidem ipſa muſculorum qui devorationi inſerviunt, anſam præbuiſſe videtur; ſpaſmus enim ægrum inter prandendum corripuit. Sæpè tamen malum conſuetudine ingraveſcens,

* Vid. Diſſert. de Deglutitione læſa, pag. 25.

graveſcens, levioribus cauſis, parùm cognitis, neque facilè obſervandis, excitatur.

DE SPASMI OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oeſophagi ſpaſmi facillimè dignoſcuntur, ex facultate devorandi omninò ſuſpenſa; ex faucibus aridis et ſiccis; vel ex quavis ſubſtantia, ſolida fluidave, inter devorandum in ventriculum tranſire recuſante, et ore naſove rejecta.

Morbi natura ampliùs patet, ex ſtylo *balænario* (Anglicè *Probang*) in œſophagum detruſo, quem gula ipſa arctè quaſi complectitur, et deſcenſum ejus in ventriculum impedit; vox quoque mutatur, et aliquando omninò deficit.

DE PROGNOSI.

Quamvis morbus in quibuſdam exemplis in ſanitatem mutatur poſt iteratos œſophagi ſpaſmos,

ſpaſmos, hi tamen nonnunquam, idque graviores facti, redeunt.

Nullo morbi hujus certo remedio adhuc cognito, prognoſis eſt plerumque infauſta. Ex ſpaſmo diuturno maximum quidem imminet periculum, non ſolùm propter œſophagi canalem ſpaſmo interclusum, in quo ſtatu, teſtante AIRD *, omnes cibum, etiam mitiſſimum, devorandi conatus, totum corpus convellunt, ſed quoque propter diſtributionem inſignem paris vagi octavi nervorum, quod primò in œſophagum, deinde in thoracis abdominisque viſcera, ramos ſuos mittit.

DE MEDENDI RATIONE.

Experientia ſatis evincit hoc œſophagi vitium, medicinâ ſæpè levari non poſſe; medendi igitur ratio incerta eſt.

In

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

In Materia Medica plurima enumerantur remedia, Antifpafmodica dicta, quorum pleraque tamen hoc nomine vix digna effe videntur.

Opium maximè valet. Oefophagi fpafmodice conftricti opio injecto fanati exemplum fuprà memoravimus; hoc igitur remedium primò tentandum.

Proximum poft opium locum tenet valeriana; dotes enim ejus falutiferæ in hujufmodi exemplis a pluribus fcriptoribus haud parvi nominis, viz. J. HUNTER *, PERCIVAL †, DUNCAN ‡, fummis laudibus efferuntur.

Æther

---

* "Mr HUNTER ordered two fcruples of flour of "muftard, with one drachm of tincture of valerian, "twice a day." Vid. LOND. Med. et Chir. Tranf. oct. edit. 1793.

† Vid. LOND. Tranf. vol. ii. p. 90. edit. 1772.

‡ Vid. Cafes and Obf.

Æther*, cuprum ammoniacum†, quaſſia‡, pomorum aurantiorum ſuccus||, glacies in œſophagum delata §, et remedia extrà adhibita, cicuta, nimirùm, hyoſcyamus, collo affricta, ad œſophagi ſpaſmum aut leniendum aut ſanandum, ab auctoribus, præcipuè a PERCIVAL ¶, laudantur.

K Tinctura

---

* Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 430.
Etiam, LOND. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 92.

† Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 431.

‡ Vid. TODE, in Collect. Soc. Med. HAFN. 1. n. 24.

|| Vid. N. Act. Nat. Cur. vol. v. obſ. 10.

§ Vid. MONTAT. Mem. de PARIS.
Etiam, TODE, Diſſ. adverſ. Med. Pract. HAFN. 1729, pag. 14.

¶ Vid. LOND. Tranſ. vol. ii. pag. 90.

Tinctura cantharidum, unguentum hydrargyri, vel olea, quoque prodesse possunt.

Scintillæ electricæ quoque a Doctore DUNCAN feliciter in auxilium vocatæ fuerunt *.

J. HUNTER exemplum memoravit †, spasmi plures per hebdomadas perstantis, aurâ electricâ sanati, in quo hydrargyrus nil valuit.

Vapores tepidi in œsophagum inspirati, a Doctore PERCIVAL œsophagi spasmum solvisse dicuntur.

Simùl cum his remediis, salutiferum quoque esse potest balneum tepidum.

Hoc in morbo, devoratione impeditâ, enematibus

* Vid. Cases and Obs.

† Vid. LOND. Med. and Chirurg. Transf. Edit. 1793.

matibus æger nutriatur oportet * ; quoniam, res etiam mitiſſimæ in œſophagum agentes, ſpaſmos reducunt ; hic ægrum nutriendi modus, omnibus aliis remediis, in levioribus exemplis, præſtat.

Vita humana, ut tradunt auctores, ultra quatuor aut ſex hebdomadas enematibus protrahi nequit ; rectum enim et inteſtina craſſa, cibum nutrientem, per enemata datum, in chylum mutare recuſant.

Immò corpus humanum in fluidum aliquod nutriens immerſione nutriri poſſe fertur, morbique

---

* Vid. Mauchart, in Diſſert. de Struma Oeſoph. pag. 25.

Etiam, Morgagni de Sed. et Cauſ. Morb. Epiſt. xxvii.

Etiam, Trilleri, Diſſert. de Uſu Enemat. nutrient.

bique nonnulli, v. g. febres intermittentes, remediis extrinſecùs applicatis ſanantur *.

Dr Chalmers manum in aquam tepidam immerſam ℥ſs. aquæ, horæ quadrantis ſpatio abſorbuiſſe memorat †; hinc, ſi manus ſuperficies ſit ad totam corporis ſuperficiem ſicut 1 :: 60, totum corpus eodem tempore duas ferè libras aquæ abſorbuiſſet. Idem piſcatoribus benè notum, per aquam enim vadentes nunquam ſitiunt; nec equus itinere (ut benè norunt viatores) dum pluit bibere cupit; idemque certiſſimè ex ranis probatur, ut docent experimenta Domini Townson.

Spaſmo

* Vid. Experiment of Dr Pye, Med. Obſ. and Inq. vol. ii.

† Vid. Lond. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 102. edit. 1772.

Spaſmo verò diu manente, cibum et remedia in ventriculum per virgam cetaceam detrudenda, auctores ſuadent. Hoc fecerunt WILLIS et HEYSHAM *. Metuendum autem eſt ne lædatur œſophagus; inſtrumentum igitur deſcribam, huic rei accommodatius, a Patre meo, ante triginta abhinc annos, excogitatum.

Hoc inſtrumentum utre magno, e gummi elaſtico fabricato, conſtat; cui tubus longus flexilis inſeritur, cujus in ore epiſtomium intercludens ponitur. Tubi hujus diameter quadrantem pollicis, ejus longitudo novemdecim aut viginti pollices, æquat.

Hic tubus, quo faciliùs flectatur, e lamina argentea, in formam ſpiralem contorta, fabricatur, corioque molliſſimo tegitur.

Quo

* Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii.

Quo a tubi flexura nimia dum detruditur, præcaveatur, ejus partem quoque conſtituit filum æneum craſſum per eum tranſiens, ſupernè reflexum, ne in ventriculum decidat, ac mucrone conico munitum, ne tubus œſophagum lædat.

Priuſquam adhibeatur inſtrumentum, oleo vel axungiâ porcinâ illinatur oportet.

Hoc inſtrumentum in Tab. XIV. delineâtur.

In Actis Chirurgicis, LONDINI editis anno 1793, J. HUNTER inſtrumentum quodammodo ſimile, his verbis deſcripſit :

" The inſtrument made uſe of, was a freſh " eel ſkin, of rather a ſmall ſize, drawn over " a probang, and tied up at the end where it " covered the ſponge, and tied again cloſe to " the ſponge, where it is faſtened to the " whalebone ; and a ſmall longitudinal ſlit " was made into it, juſt above this upper li- " gature.

" To

"To the other end of the eel ſkin was fix-
"ed a bladder and wooden pipe, ſimilar to
"what is uſed in giving a clyſter, only the
"pipe large enough to let the end of the
"probang paſs into the bladder without fill-
"ing up the paſſage. The probang, thus co-
"vered, was introduced into the ſtomach,
"and the food and medicines were put into
"the bladder, and ſqueezed down through
"the eel ſkin. An eel ſkin ſeems very well
"adapted for this purpoſe, being ſmooth,
"pliable, and readily paſſed into the ſtomach;
"but as caſes of this kind may occur where
"eels cannot be procured, a portion of the
"gut of any ſmall animal, as a cat or lamb,
"will make a very good ſubſtitute."

J. Hunter poſteà dicit, "that this inſtru-
"ment did not produce irritation;" nec ex
inſtrumento a Patre meo propoſito irritatio
facta eſt. Hoc verò omnibus in exemplis
minimè

minimè verum eſt, in exemplo enim ab AIRD tradito *, res aliter ſe habuit.

Animadvertendum eſt quoque, re aliquâ in guttur fortiter impulsâ, vomitum non æquè facilè ac eadem partes tantùm leviter titillante, excitari.

Horum inſtrumentorum alterutrum feliciter adhiberi poteſt, aut œſophago ſpaſmo aut paralyſi laborante, aut veneno in ventriculum cepto.

Inſtrumentum verò priùs deſcriptum, huic uſui, altero melius inſervire videtur; illo enim remedia, leniendi veneni ſymptomata causâ, in ventriculum injecta, per utris reſilientia latera extrahi poſſunt, minimè verò per hoc a J. HUNTER propoſitum.

Inſtrumentum tale quoque utiliſſimum eſt materie acri in ventriculum admiſsâ, aut aëris enormi

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

enormi copiâ ex fermentatione ibi nata, ſicut in animalibus ruminantibus, frugesque ſucculentas devorantibus, contingit.

Aëre enim irritatur ventriculus, conſtringitur œſophagus, et, perſtante fermentatione, ventriculus ita tandem diſtenditur, ut mors ſequatur.

Aër autem ibi incluſus, per tubum flexilem in ventriculum detruſum, certiſſimè emitti poteſt.

Pater meus, in ſcriptis res novas continentibus, (Anglicè *newſpapers*), rationem edidit, qua aër e ventriculis animalium ruminantium diſtento, removeatur. Verba ejus hìc loci referam.

" The ſwelling of the belly is owing to the
" diſtention of the ſtomach, and particularly
" the firſt ſtomach, by fixed air or carbonic
" acid gas, which is diſengaged from the ten-
" der and ſucculent graſs, in conſequence of
" its quick ſolution and violent fermentation,

" while the difcharge of it upwards, through " the gullet, feems to be prevented by a fpafm " or mufcular contraction of the upper ori- " fice of the ftomach. The dangerous and " often fatal effects which follow the diften- " tion, are not owing to the fixed air, or the " juices of the fermented grafs, acting as poi- " fons upon the ftomach, as a moderate quan- " tity of either produces no bad effects; be- " fides, the repeated experience of the gra- " zier has fhewn, that many cattle are imme- " diately relieved and preferved, by ftabbing " them with a knife or trocar, or by forcing " a rope down their throats, and thus allow- " ing the air to efcape.

" Cattle, therefore, may with certainty be " faved, if the air be drawn off in due time, " without injuring the ftomach or bowels; " and this may eafily be done, by paffing a " flexible tube, from the mouth, down the " gullet, and into the ftomach.

" This

" This tube is to be compoſed of an iron " wire, much larger than a common ſtocking- " wire, or about $\frac{1}{10}$th part of an inch in dia- " meter. In order to give it the cylindrical " form, it is to be twiſted around a thick rod " of iron ; and, after taking it off the rod a- " round which it was turned, it is to be co- " vered with ſmooth leather.

" To the end of the tube, which is intend- " ed to be paſſed into the ſtomach, a brazen " pipe, two inches long, of the ſame ſize as " the tube, and pierced with a number of " holes, is to be firmly connected.

" To prevent the tube from bending too " much within the mouth or gullet, in time " of paſſing it down into the ſtomach, an " iron wire, $\frac{1}{8}$th of an inch in diameter, and " of the ſame length as the tube, is put with- " in it, which is to be withdrawn when the " tube has entered the ſtomach.

" The

" The ſpace from the foreteeth to the bot-
" tom of the firſt ſtomach of the largeſt ox,
" meaſures about ſix feet; the tube, there-
" fore, ought to be ſix feet long, that we may
" be ſure of its anſwering the largeſt oxen.

" And, to prevent the tube from being in-
" jured while it is introducing, a ſpeculum
" oris, of a large ſize, the under plate of
" which is one foot long, and three inches
" broad, and the ſcrew which ſeparates the
" two plates about ſix inches in length,
" ſhould be previouſly put into the ox's
" mouth, that his tongue may not come in
" the way, and that he may not cruſh or
" break the tube with his teeth.

" After the tube is paſſed into the ſtomach,
" it may be allowed to remain within it for
" any given length of time, as, when it is
" preſſed to one ſide of the throat, it does not
" interrupt the breathing of the animal.

" The

" The greater part of the elaftic and con-
" preffed fixed air will pafs through the tube,
" and, if it be thought neceffary, the remain-
" der of it, or the fuperfluous drink, may be
" fucked out by bellows fixed at the upper
" end of the tube, with a couple of valves,
" one at its muzzle, and the other in the fide
" of it, fo difpofed as to allow the air to pafs
" in the direction outwards.

" And it is material to add, that Mr WAL-
" KER * has faved the lives of many fheep,
" as well as black cattle, by ufing this inftru-
" ment; and, from a late publication †, it ap-
" pears, that this is a matter of much mo-
" ment, and well worth the attention of the
" farmer, as a great proportion of fheep, not
" lefs

* WALKER on the Difeafes of Cattle.

† NAISMYTH on Sheep.

" lefs than $\frac{1}{5}$th of the whole flock, fometimes
" perifh from this caufe.

" It is alfo evident, that ardent fpirits, or any other fluid fit for checking fermentation, or other fubftances which may be ufeful in other refpects, can be injected through fuch a tube; alfo, the air is not only more certainly difcharged than by ftabbing the animal, but the danger is avoided which the ftabbing occafions, not fo much by the irritation which the wound creates, as by the air, and other contents of the ftomach, getting into the cavity of the belly, between the containing parts and the bowels, exciting fuch a degree of inflammation as frequently proves fatal to the animal."

In dyfpepfia, hyfteria, typho, ventriculi humani inflationem fpafmo cardiæ comitatam, Pater meus aliique aliquoties notaverunt.

CAPUT

CAPUT SEXTUM.

DE OESOPHAGI PARALYSI.

Hæc œſophagi conditio morboſa haud rarò occurrit, et nunc partem tantùm morbi totius corporis, nunc morbum œſophago proprium, conſtituit.

Hemiplegiâ aliisque paralyſeos exemplis, œſophagus aliquando laborat. Æger Patris mei curæ mandabatur, qui dimidiam ſaltem ſolidi cibi partem quem devorare conatus eſt, evomebat: Cibus, ut videtur, œſophago ejus inhærens, eundem effectum ac pluma gutturi ſani admota edidit.

Hic morbus, nunc per breve temporis ſpatium, nunc per totum vitæ decurſum, ægrum vexat.

WILLIS

WILLIS exemplum paralyſeos fibrarum œſophagi muſculoſarum tradit, in quo æger, cibo ſuo ſtylo balænario in ventriculum detruſo, in octodecim annos vitam protraxit *.

Opuſculi hujuſce fines, de plurimis aliis exemplis a ſcriptoribus traditis, nos pleniùs diſſerere vetant. De his conſuli poſſunt ſcriptores infrà notati †.

DE

* Vid. Pharm. Ration. P. I. ſect. i. cap. 2.

† Vid. ZELLER. in Bald. n. Magaz. viii. B. p. 175.

Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Annò III, Obſ. 48.

MORGAGNI Epiſt. xxviii. art. 4.

SCHENK. Obſ. Med. L. iii. Obſ. 13.

SCHURIG. Chylologia, pag. 267.

TULPII Obſ. Med. L. i. c. 42.

LANGII Opp. II. pag. 10, 11.

HOFFMAN. (FRED.) Med. Conſult. tom. i. pag. 232.

AETII Tetrab. II. Serm. ii. cap. 33.

MARCELLI DONATI L. iii. c. 8. p. 261.

DE PROGNOSI.

Pharyngis aut œſophagi paralyſis, cæteris etiam corporis organis integris, periculo ſummo nunquam vacat.

Quoniam ex hoc morbo paucos ſæpè poſt dies ſupervenit mors, nihil dubito quin periculum morbi non ſolùm ex difficultate aut impotentia cibos devorandi proveniat, ſed etiam iis nervis malè affectis, quorum rami œſophago dantur.

Oeſophago igitur paralytico manente, ne cor, pulmones, aut viſcera chylopoëtica, in quibus cæteri rami paris vagi nervorum finem habent, eodem modo lædantur, timendum eſt.

DE CAUSIS OESOPHAGI PARALYSIM EXCITANTIBUS.

Rationem certam paralyſeos reddere nequimus.

Medici de caufis morborum reddendis folliciti, varias hujus morbi rationes tradiderunt; modum autem quo paralyfim producunt, penitùs explicare non fufcipiam.

In exemplis paralyticis pluribus, falivam, mucumque gutturis, non copiâ ufitatâ fecerni obfervatum eft: hinc, omnes res falivam mucumve removentes aut abradentes, quales funt liquores calidi, ad dyfphagiam ciendam aliquid conferre poffunt: hinc, alii rationem reddiderunt cur fœminæ huic vitio magìs opportunæ quàm viri funt; theæ fcilicet infufum calidum majori copiâ forbere folent *.

Fœminæ autem plus quàm viri mobiles naturâ effe videntur; indè dyfphagiæ magìs obnoxiæ funt.

DE

---

* Vid. COWARD. De fermenti vitali Nutritio. LONDINI, 1695.

DE PARALYSEOS OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oeſophagi paralyſis partem tantùm morbi totius corporis aliquando conſtituit.

Faucibus, propter devorandi difficultatem, aridis, dignoſcitur. Ægram nuper vidi, quæ inter fluida etiam ſorbendum, guttur ſibi interclusum, tuſſimque vehementiſſimam excitatam, ſenſit.

Vox quoque deficit aut amittitur.

Inteſtinis affectis, ſequitur conſtipatio.

DE MEDENDI RATIONE.

Præter remedia in aliarum partium paralyſi, vulgò intùs aut extrà adhibita; in œſophagi paralyſi curanda, remedia quoque ſtimulantia, tubis vel virga balænaria, parti œſophagi interiori feliciſſimè applicari poſſunt.

Tubo

Tubo uno metallico in guttur detruſo, altero ad cordis ſcrobiculum applicato, ſcintilla electrica ſecundum œſophagum mitti poteſt.

Oeſophagi paralyſi diu perſtante, æger vel enematibus vel cibo per œſophagum virgulâ balænariâ detruſo, (ſicut fecit WILLIS), diu nutriri nequit: Si verò inſtrumentum hoc adhibeatur, ne fibræ œſophagi muſculoſæ nimiùm diſtendantur, adeóque morbus ingraveſcat, periculum eſt; immò ægrorum exemplo qui hoc modo perierunt, memorantur.

Vel tubi flexilis, priùs in pag. 77. memorati, utriſque elaſtici ope, jus carneſque in ventriculum injici poſſunt.

CAPUT SEPTIMUM.

Dyſphagia aliquando etiam oritur, vel ex rebus ſedantibus in ventriculum receptis, qui-

bus

bus œſophagus muneri ſuo impar ſit, vel ex rebus ſtimulantibus devoratis, aut fermentatione genitis, ventriculum vel diſtentione vel irritatione lædentibus.

Ad opium ab eis qui mortem ſibimet ipſis conſciſcere volunt, ſæpè refugitur; undè medici ſolertia neceſſaria eſt, ut ab effectibus ejus funeſtis præcaveatur.

Quò ex opio ſymptomata naſcentia faciliùs leventur vel tollantur, breviter auctorum ſententias de modo, quo corpus humanum ab eo læditur, attingam.

Alias reverà benè multas hujus rei rationes reddere, alii conati ſunt medici.

Hanc verò rem penitùs expendere, neque experimentorum aut concluſionum, indè ductarum fidem perſcrutari, in animo eſt.

Opium verò in animalia per nervos ſolos partis cui admovetur agere, credit Whytte. Fontana contra, ea per ſanguinem affici affirmat.

Pater

Pater meus opium, aliaque venena, non ſolùm nervos afficere, ſed id quoque abſorberi, et tunc opium ſanguini permixtum, in cordis et vaſorum nervos totumque genus nervoſum agendo, animalia extinguere, multis experimentis, collegit.

Dr ALEXANDER venenum reſorberi negat.

Medicus aut chirurgus citò poſt opium, aut opii tincturam, devoratam, in auxilium arceſſitus, funeſtos effectus ſæpè arcere potuerit.

Pater meus hominem vidit, qui ex permagna opii doſi ſtupore afficiebatur; ſuperſtite tamen ſorbendi facultate, (res boni ominis), quique poſt portiones emeticorum zinci vitriolati et antimonii tartariſati, quæ vomitum citò motum in duas horas protraxerunt, convaluit.

Dominus MACAULAY exemplum juvenis a ſe viſi, qui ℥ii opii devoraverat, mecum communicavit, quique remediis ſimilibus uſus convaluit.

Vir

Vir robuſtus, paroxyſmis hyſteriæ ſimilibus obnoxius, paroxyſmo finito, vini Gallici cyathum ſumere ſolebat; ſed, errans, cyathum laudani liquidi plenum exhauſit.

Paulò pòſt, errore cognito, vomitum fruſtrà ipecacuanhâ et antimonio tartariſato movere conatus eſt.

Æger, horâ undecimâ A. M. opii tincturam ſorpſerat; eumque poſt tres horas elapſas viſebam: tum comate laboravit, pulſuſque arteriarum circiter quinquagies minuto horæ primò micabant, et clarè ſtertebat.

Poſtquam ita parumper permanſerat, vehementiſſimè exclamavit; et dein convulſionibus correptus fuit, ſpumâ ex ore fluente.

Vomitum, ob œſophagi ventriculique ſenſum abolitos, moveri nequivit.

Quò laudani effectus leniores eſſent, ei in ventriculum, inſtrumento in Tab. XIV. depicto, permagnam aquæ tepidæ quantitatem

injeci,

injeci, faucibus ſimùl per oris ſpeculum diductis.

Paulò pòſt enema ſtimulans per anum injectum fuit; et veſicatorio ventriculo, et cataplaſmatibus ſinapi utrique pedi impoſitis, abii.

Horâ P. M. octavâ, eum mortuum reperi.

Oxidum arſenici album vulgò tanquam venenum devoratur; et, niſi ſulphure junctum, corpus humanum violenter afficit.

Diſcrepant auctores de modo, quo in corpus humanum agit.

Ex WEPFERI * SPROEGELIIque experimentis, *oxidum* arſenici album cuti admotum inflammationem inducere, indéque tunicam ventriculi internam arſenico devorato inflammari, colligitur.

In

---

* De Cicut. Aquat. Ed. BASIL, anno 1716.

In muſeo mei Patris ſervatur hominis ventriculus, cujus ſuperficies interior gangrænâ ob arſenicum devoratum exeſa eſt.

Alii *oxidum* arſenici album per ſpiculas, alii in genus nervoſum agendo, necare credunt.

Oxidum arſenici album œſophago et ventriculo ardorem et dolorem immanem movet; his ſuperveniunt nauſea et vomitus perpetuus; cardia tamen nonnunquam ſpaſmis adeò aſtringitur, ut vomitus fieri nequeat; in hujuſmodi exemplis, ventriculus tantoperè aëre diſtenditur, ut ſi pungatur aër magno cum ſtrepitu erumpit.

Ab hoc igitur ne ventriculus rumpatur cavendum.

Spiritus ſimùl difficile et cum dolore trahitur.

Arſenici *oxidum* album etiam nervorum diſtentiones inducit; ſique æger diris ejus ef-

fectibus fupervixerit, paralyfis omni medicinæ fæpè refiftens, fupervenit.

Dolor et inteftinorum ardor maximè augentur; et tandem corporis tumor et maculæ, et pulfus arteriarum celerrimi et abnormes, convulfiones, fudores gelidi, et delirium quibus æger fuccumbit, fuperveniunt.

Qui fufiùs de fignis arfenico illatis certior fieri velit, auctores infrà notatos evolvat *.

Alia remedia, digitalem, nimirùm, hyofcyamum, cicutam, aconitum, &c. nimiâ copiâ data

---

* LIEUTAUD Hift. Anat. Med. vol. i. pag. 39.

MORGAGNI Epift. iii. et vi.

WEPFERI Cicut. Aquat. Hift.

PLENK. de Venenis.

MEAD on Poifons, pag. 220 et 221. 8vo edit.

data, ſigna his quæ arſenicum movere ſolet haud diſſimilia ciere, hìc loci memoratu dignum videtur.

Quaſdam tamen res quibuſdam animalibus lethales, aliis animantibus minimè nocere, notandum eſt; ſic, capri cicuta, vaccis perniciosiſſima, impunè veſcuntur*; porci hyoſcyamo pingueſcunt; equus vitri antimonii quantitatem quæ centum homines necaret, impunè tolerare poteſt; canis opii copiam homini huic non aſſueto lethalem, ſine periculo devorare poteſt: Contrà autem, doſis jalapæ aut nucis vomicæ, aut amygdalæ paucæ amaræ, eundem convellerent aut extinguerent.

Si medicus in foro ſententiam ſuam num mors alicui arſenico illata fuerit, interrogetur, ad hæc indicia præcipuè animum attendat.

Arſenicum

---

* Vid. WITHERING's Arrangement of Britiſh Plants, vol. ii. p. 304.

Arſenicum ob pondus et difficultatem quâ ſolvitur, alias inter res in ventriculo reconditas, detegi poteſt, plurimâ aquâ eis affusâ, ut res ſupernatantes abluantur ; dum hoc ſit, arſenicum pondere ſuo imum vas petit, et accuratè collectum, exſiccatum, et experimentis ſubjectum, ita detegitur.

Oxidum arſenici album ferro candenti injectum, vaporem album emittit, et ſi carbonicum adſit odorem allii diffundit.

Hoc *oxidum* in formam metallicam reducitur, ſi eum pulvere ex duabus partibus tartari cum una nitri ad carbonem deflagratis teratur, et tubo vitreo leviter obturando indatur, et juſtò caloris gradui objiciatur.

Arſenicum hoc modo reductum, inter duas cupri laminas poſitum, et carbonis pulvere circumdatum ad aërem arcendum, ignis ope in vaporem vertitur, qui cuprum colore plumbeo argenteove tingit.

Si

Si arſenicum ferro ad tantum caloris gradum calefacto injiciatur, ut arſenicum in vapores abeat, odor allii diffunditur; ſi autem ferrum adeò caleſiat, ut arſenicum ignem concipiat, odor allii multò minor quàm in priori exemplo percipitur.

DE MEDENDI RATIONE.

Veneni expulſio e corpore, medico primùm aggredienda.

Ipſa venena vomitum ſæpiſſimè per ſe cient; præterea, inter vomendum, remedia ventriculum a venenis defendentia, et eadem diluentia, adhiberi debent.

Emetica autem interdum dentur oportet.

Cardia tamen ſpaſmo conſtricto, nihil niſi vi impulſum ventriculum intrat; ideoque WEPFERUS tubum flexilem in ventriculum detruſit; inſtrumento verò ſuprà, pag. 77, deſcripto, venenum dilui ac deinde elici poteſt, ſiquidem evomi nequit.

Si

Si venena extrahi nequeant, auxilia quæ eorundem acrimoniam minuant, neceſſaria fiunt: Ad hanc rem, NAVIER, ſolutionem hepatis ſulphuris, quam arſenicum innoxium miteque reddere credit, laudat.

Ut ab arſenici actione defendantur ventriculus et inteſtina, utque leniter ſimùl ſolvatur alvus, oleum ricini, jusque ovinum, dari poteſt.

Lac, olea, et præſertim ovorum alba, quippe arſenicum ſuſpenſum tenent, proſunt.

Cathartica fortiora, ſtimulo ſuo, inteſtinorum dolorem inflammationemque augent.

Si æger aliquandiu ſupervixerit, diæta mitiſſima convaleſcenti præcipienda eſt. Dato ſubindè opii pauxillo, ſcintilla electrica adhibeatur, quo ingens mobilitas quæ arſenico efficitur, ut nos docet cel. DE HAEN, minuatur.

Quoniam ab eis qui vitam ſibi venenis extinguere volunt, ad arſenicum opiumve vulgò

confugitur,

confugitur, de indiciis indè illatis, remediisque quibus his occurratur, ſuprà copiosè dictum eſt.

De venenis autem aliis diſſerere, opuſculi hujus limites minimè ſinunt.

Quantum diverſa ciborum genera, quæ in fermentationem ruunt, in ventriculum vi ſedante agunt, experientia nos nondum docuit: quoties autem aër tantâ vi intra ventriculum colligitur, ut ſpaſmum moveat, e ventriculo, modo ſuprà, ad Caput Quintum, deſcripto, elici debet.

CAPUT OCTAVUM.

DE DYSPHAGIA, RUPTURA, VULNERIBUSQUE, OESOPHAGI NATA.

Oeſophagus, vomitûs vi, nonnunquam divellitur.

Dr

Dr Dryden Patri meo exemplum narravit, in quo, vomitûs vi Gula diſrupta, Pleuraque ſiniſtra divulſa fuit *, adeò ut in hujus cavum ea quæ in ventriculo continebantur, tranſiiſſent, et brevi mors.

Oeſophagus etiam aliquando vulneratur.

Hoc in exemplo, ſufficit ut partes divulſæ ſibi accuratè per *ſuturam interruptam* admoveatur. Quàm citiſſimè conficiendum eſt hoc opus, aciculis, ne vaſa ſanguifera nervique lædantur, intrinſecùs ingredientibus factam. Totumque vulnus pannis denſioribus tegendum; aër enim frigidus, eas ad partes, ac præcipuè nervos principes, qui propè œſophagum curſum tenent, admiſſus, maximum periculum inferre ſolet.

---

* Vid. etiam Boerh. Opuſcul. pag. 98.

TABULARUM EXPLICATIO.

T A B. I.

Fig. 1.—Hæc figura curſum fibrarum muſculoſarum ex parte œſophagi anteriori indicat.

AA Fibræ œſophagi externæ muſculoſæ in longum abeuntes.

BB Fibræ interiores muſculoſæ tranſverſæ.

CC Membrana pharyngis intima.

Fig. 2.—In hac figura fibræ externæ longitudinales, ſupra partem œſophagi inferiorem et cardiam, delineantur.

Fig. 3.—Hac in figura fibræ muſculoſæ ex pharyngis œſophagique parte poſteriore depinguntur.

AA Fibræ obliquæ muſculoſæ pharyngis externæ.

B Fibræ pharyngis longitudinales musculosæ.

aa Membrana pharyngis intima.

CC Fibræ longitudinales œsophagi externæ musculosæ.

DD Fibræ musculosæ œsophagi interiores transversæ.

Fig. 4.—Hæc figura ostendit cursum fibrarum œsophagi musculosarum interiorum, supra partem œsophagi inferiorem et cardiam.

Fig. 5.—

AA Fibræ musculosæ externæ longitudinales œsophagi.

BBBB Membrana œsophagi intima, quæ in tres partes dividi potest.

Plicæ ex hujus membranæ duplicatura formantur, suntque evidentissimæ, quà duæ aciculæ inferuntur; nam œsophagus figuræ parte superiori expanditur, et hinc plicæ visum penitùs effugiunt.

Lineæ

Lineæ ad partem figuræ ſuperiorem undas referentes, vaſcula ſanguinea monſtrant.

Fig. 6.—Partem qua œſophagus ventriculum ingreditur, oſtendit.

A Speciem ferè radiorum inſtar, quam plicæ membranæ internæ ad cardiam exhibent, monſtrat.

BBBB Tunica ventriculi villoſa.

TAB. II.

Hæc tabula fibras muſculoſas œſophagi bovis monſtrat.

AA Fibræ muſculoſæ externæ ſeſe invicem decuſſantes ad partem figuræ mediam.

BB Fibræ muſculoſæ interiores ſeſe invicem decuſſantes, more linearum literæ X.

TAB. III.

Fig. 1.—Oeſophagum pueri novennis monſtrat, in quo nummus æneus, quatuor annorum

rum ſpatio, inhæſerat: undè factum fuit, ut œſophagus ad locum literâ C deſignatum ampliatus, et ad partem B notatam præter naturam conſtrictus et induratus fuerit.

Porrò infra partem dilatatam, œſophagus juſtò anguſtior eſt.

Fig. 2.—refert tumorem cavum, partim intra, partim extra nares, ſitum.

AA Pars tumoris quæ ſitum habuit intra nares.

BB Pars tumoris quæ extra nares ſitum habuit.

D Fiſtulam per quam filum ex viſcere felineo E immiſſum fuit; F ſtylum bifidum, quo filum ad partem tumoris ſuperiorem, truſum fuit.

Hoc modo tumor ſublatus fuit.

Fig. 3.—partem ſuperiorem tumoris monſtrat.

T A B.

TAB. IV.

In hac et ſequenti tabula, fines ſolùm inſtrumentorum infimi, juſtâ magnitudine, depinguntur.

Cæteræ partes inſtrumentorum juſtæ tantùm longitudinis partem tertiam exæquant.

Fig. 1. et 2.—hamos obtuſos, ad pecuniam ex gutture extrahendam, monſtrant.

Figuris ambabus partes notatæ AA e chalybe fabricantur ; cæteræ inſtrumentorum partes ex ſtylo balænario conſtant.

Fig. 3.—inſtrumentum ad acus ex gula removendas monſtrat.

A Os cetaceum, cui ſetæ BBBB inſeruntur.

CC Fiſtula e corio molliſſimo confecta.

Quando inſtrumentum infra partem cui inhæret acicula, detruditur, fiſtula primò eſt ſubducenda, et tunc os cetaceum, cui ſetæ inſeruntur : quo fiat ut acus irretiantur.

In

In Fig. 4.—inſtrumentum aliud ad aciculas ex gula removendas delineatur.

Conſtat ex oſſe cetaceo, cui forceps AA, e chalybe fabricatus, affigitur, qui clauditur annulis metallicis BB, vique ſuâ reſiliendi deducitur forceps.

Hoc inſtrumentum per œſophagum immittitur; et quando eſt, cur putemus corpus extraneum inter forcipis dentes ſedere, rem forcipe arreptam ſubducimus.

Fig. 5.—conſtat ex ſtylo balænario cui duo globuli ex ebore tornati affiguntur.

T A B. V.

Fig. 1. — inſtrumentum ab Domino JARDINE propoſitum, ut res parvæ in œſophago reconditæ tollantur, monſtrat.

Inſtrumentum ex filo æneo AA, fiſtulâ coriaceâ B tecto, conſtat.

Partes

Partes viſceris felinei juxta finem fiſtulæ B inſeruntur, et ad partem inferiorem fili æ-nei C.

Fiſtulâ detrusâ, partes viſceris felinei ex-trorsùm moventur, et quo plus fiſtula depri-mitur, eo plus partes viſceris felinei ab filo æneo removentur.

Inſtrumentum in œſophagum detruditur, uti in Fig. 1. delineatur; detruſo autem in œſophagum infra corpus extraneum, fiſtula de-primitur, uti in Fig. 2. delineatur; et ita for-taſsè corpus extraneum deprehendemus.

Sed cum fiſtula coriacea viginti pollices longitudine exæquans, juſtâ exilitate, et pretio ſatìs vili fabricari nequeat, inſtrumentum ſi-mile ex filo æneo, vel virga balænaria, fieri poteſt. Vide Fig. 3.

AA Virga balænaria, cui partes viſceris feli-nei, uti in exemplo priori, figuntur.

BBB Annuli.

Annulos

Annulos deprimendo partes visceris felinei, longiùs ex filo æneo removentur.

T A B. VI.

Hæc tabula capitis sectionem exhibet, ut tumoris situs ex superiore gutturis parte nascentis, et modus quo deleri potest, faciliùs intelligatur.

Fig. 1.—tumoris ex gutture nati, æquè firmi ac uterus non gravidus, sectionem exhibet: multis vasculis scatebat.

Fig. 2.—

AA Capitis sectionem exhibet.

BB Partem externam naris dextri.

C Septum inter nares et os.

D Uvulam.

E Vertebras cervicis.

F Tumorem, Polypum dictum.

G Tubum per narem immissum.

Tubus

Tubus in narem immittitur, cum viſcere felineo, quod dein inter uvulam D et tumorem F deprimendum eſt. Digito in os immiſſo, vel inſtrumento Fig. 4. depicto, viſcus felineum ſurſum truditur, et tumoris radicem amplectitur. Viſcere felineo arcto reddito, tumor brevi deletur.

TAB. VII.

Hæc tabula duos tumores ex œſophago natos exhibet; œſophagus præterea eſt morboſus.

A Epiglottidem.

B Partem pharyngis poſteriorem.

C Oeſophagum.

DD Oeſophagi partem induratam et anguſtatam.

E et F Tumores ex œſophagi membrana intima nati.

I et K Oeſophagi tunicam intimam morboſam, parte tunicæ intimæ œſophagi pure exesâ.

M Aortam deſcendentem.

TAB. VIII.

Æger ex quo hoc ſpecimen adeptum fuit, diu dyſpnœa dyſphagiaque laborabat.

Hâc tabulâ, conſpectus poſterior aneuriſmatis ingentis aortæ arcus, initiique aortæ deſcendentis, circiter molis naturalis partem dimidiam, exhibetur.

A Ingreſſum venæ cavæ inferioris in cordis auriculam dextram.

B Auriculam dextram.

C Ventriculum dextrum.

D Auriculam ſiniſtram.

E Ventriculum ſiniſtrum.

FHI Aneuriſma aortæ arcus.

G Arteriam ſubclavianam ſiniſtram.

L Oeſophagum ex trachea aneuriſmate divulſum.

M Partem œſophagi inferiorem ſurſum verſam.

N Tracheam.

O

O Locum quo in duos ramos trachea dividitur.

P Ramum dextrum.

Q Ramum finiftrum, compreffum et anguftatum aneurifmatis mole.

TAB. IX.

Hæc tabula naturæ lufum vaforum ex aortæ arcu orientium exhibet: quo devoratio et refpiratio impediri potuiffent.

Hoc in exemplo rami quatuor ex aortæ arcu originem duxerunt.

A Aortæ arcum.

B Carotidem dextram.

C Carotidem finiftram.

D Arteriam fubclavianam dextram. Originem ducit ex aortæ arcu paulò infrà tres alias arterias, indè dextrum latus petit, iterque tenet ponè tres alias arterias, et ponè tracheam F.

E

E Arteriam fubclavianam finiftram.

GG Arterias vertebrales.

HH Sterni extremitates incifas.

K Laryngem.

F Tracheam.

T A B. X.

Ægra ex qua hoc fpecimen exfectum fuit dyfphagia diu laboraverat.

Hac in tabula ulceris dextri lateris pharyngis fitus exhibetur. Situs ulceris verus confpectu partium laterali in Fig. 1. confpicitur, et locus ulceris ab literis A, B, C, D, notatur.

Per ulcus hoc, pharynge exesâ per foramina EEE pus in laryngem erupit, ægramque fuffocavit.

F Oefophagum apertum monftrat.

Fig. 2. — confpectum earundem partium pofteriorem monftrat.

A Epiglottidem.

B Laryngis corpus morbofum et induratum.

C

C Oeſophagum apertum.

DDD Foramina pure exeſa, ita ut materies purulenta ſub epiglottide, inque laryngem tranierit.

TAB. XI.

Hæc tabula partes œſophagi poſteriores, easque quæ ei vicinæ ſunt, exhibet.

Hoc in exemplo, materies purulenta in œſophago nata, iter inter œſophagum et tracheam fecit, et in tracheam irrupit, quo æger ſuffocatus fuit.

AA Oeſophagum.

B Partem œſophagi ulcere exeſam oſtendit.

C Tracheam.

D Acum tranſmiſſum per iter præter naturam factum inter œſophagum et literam E ramum dextrum tracheæ.

F Partem œſophagi coanguſtatam.

G Plicas tunicæ intimæ œſophagi.

H Aortæ arcum.

I Ramum ex aortæ arcu ortum arteriæ carotidi et ſubclavianæ dextri lateris communem.

T A B XII.

Hæc tabula tumorem monſtrat ad tertiam prioris molis partem minutam, atque modum quo radicitùs tolli potuiſſet.

Qui plura vult de hoc exemplo miro, is conſulat, Ed. Phyſ. Eſſays, vol. iii.

A Narem.

B Partem genæ.

C Linguam.

D Uvulam.

E Amygdalam dextram.

F Epiglottidem.

G Glottidem.

HH Partem pharyngis poſteriorem.

I Partem œſophagi inferiorem.

KKK Partes tumoris diverſas.

L Viſcus felineum.

Viſcus

Viſcus felineum duplex cum tubo N per narem in os immitti debet, et tumor irritato gutture in os evocatur; hoc facto, ſi rurſus viſceris felinei fila a ſe invicem ſeparentur, tumor inter eos recipi poteſt, et incluſus, in œſophagum ſimul cum viſcere felineo redibit, tunc per fiſtulam flexilem N viſcus felineum adeo arctè radicem tumoris conſtringit, ut circuitum ſanguinis per eum impediat, et ita tumor decidet.

M Tumoris radix.

OO Duo annuli fiſtulæ affixi, circa quos viſcus felineum figi poteſt.

TAB. XIII.

Fig. 1. et 2.—Tumores ex gutture ſublatos oſtendit.

Fig. 3.—Tumoris ſectionem in gula nati oſtendit.

Fig. 4.—Tumoris ſectionem qui ex amygdala pendebat, indicat.

Fig.

Fig. 5.—inſtrumentum exhibet quo nitras argenti tumoris ligatura ſublati radicibus admoveri poteſt; conſilio præcavendi ne tumor renaſcatur, partimque ſanguinis fluxum ſiſtentendi cauſa.

Fig. 6. — ejuſdem inſtrumenti ſectionem oſtendit.

A Argenti nitratis receptaculum.

BB Filum argenti, nitratis receptaculo affixum.

C Aciculam quæ utrivis ex foraminibus FFF in inſtrumenti caule perterebratis, qua nitratis receptaculum plus minusve pro chirurgi arbitrio ex fiſtula DDD protruditur.

T A B. XIV.

Hæc tabula exhibet inſtrumenta juſta magnitudine, tertiam tantùm juſtæ magnitudinis partem exæquantia; ſi excipias quartam figuram, quæ operationibus in corpore humano inſtituendis juſtam habet magnitudinem.

Fig.

Fig. 1.—ampullam ex gummi elaſtico fabricatam refert.

B Epiſtomium, quo cavetur ne liquor ex ampulla effluat.

C Epiſtomii finis, qui inſeritur fini infimo tubi DD, in Fig. 2. exhibiti.

Finis ſuperior tubi DD rotundus fieri debet, ne œſophago, inter immittendum, noceat.

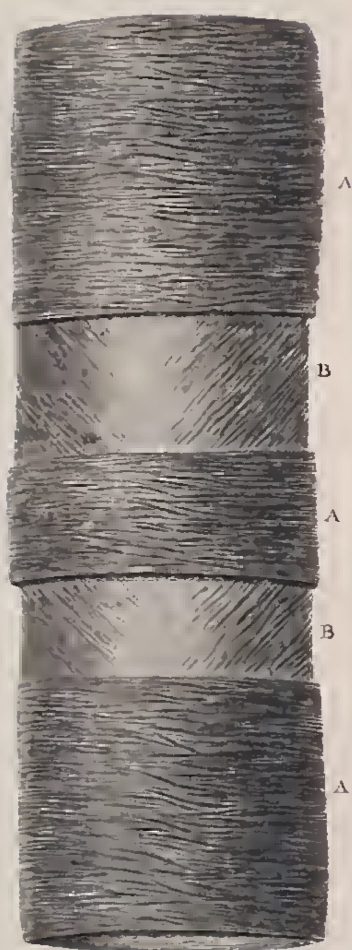
Fig. 3.—filum æneum exhibet, quod inſeritur tubo DD, ne hic dum in œſophagum tranſit, nimiùm flectatur. Finis A debet eſſe conoideus, ut finem ſuperiorem DD quàm accuratiſſimè impleat.

Fig. 4.—ſpeculum oris Garengeot exhibet. Ex duabus laminis metallicis A B, quæ ſibi invicem columnis C D annectuntur, conſtat. Hæ duæ laminæ cochleam E (Anglicè *ſcrew*) movendo, a ſe longiùs diſtabunt: et

hinc os plus minùs, pro chirurgi arbitrio, aperiri poteſt. Hoc inſtrumentum juſta mole fabricatum, adhiberi poteſt, quando tubo in pagina 83. deſcripto utimur, ad aërem in ventriculis quadrupedum natum eliciendum, ne tubus ab animalium dentibus lædatur.

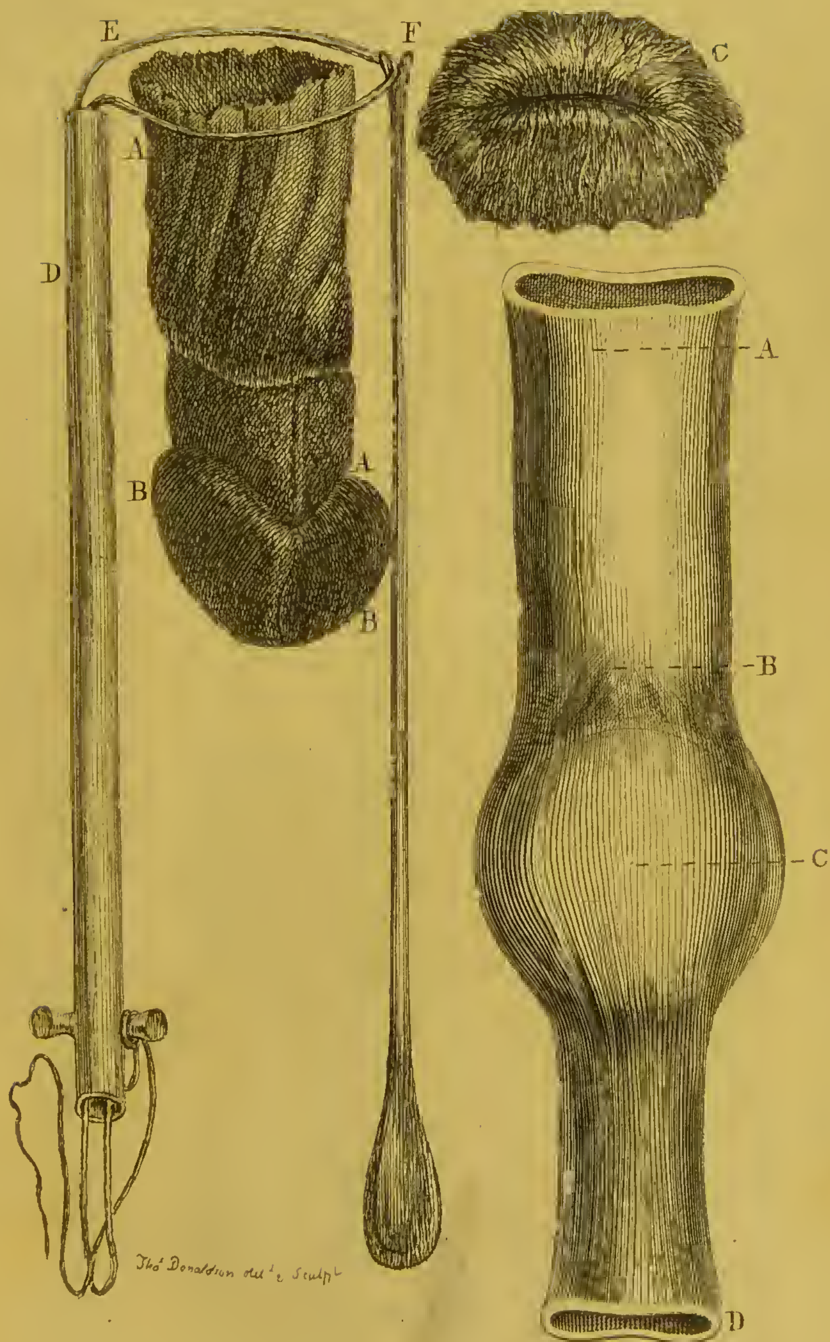
FINIS.

TAB. II.

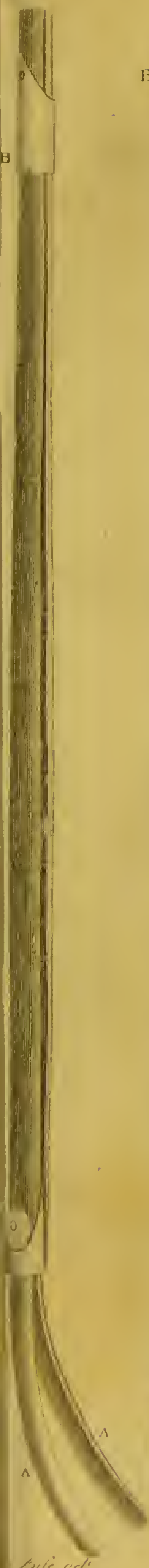

A. Fyfe del. *W. Archibald sc.*

TAB. III.

TAB. IV.

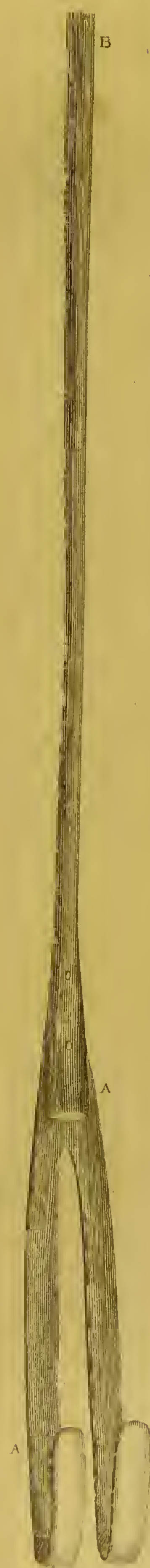

Fig. 2.

A
A
B
B
K
G
K
C
H
E
D
F

Fig. 1.

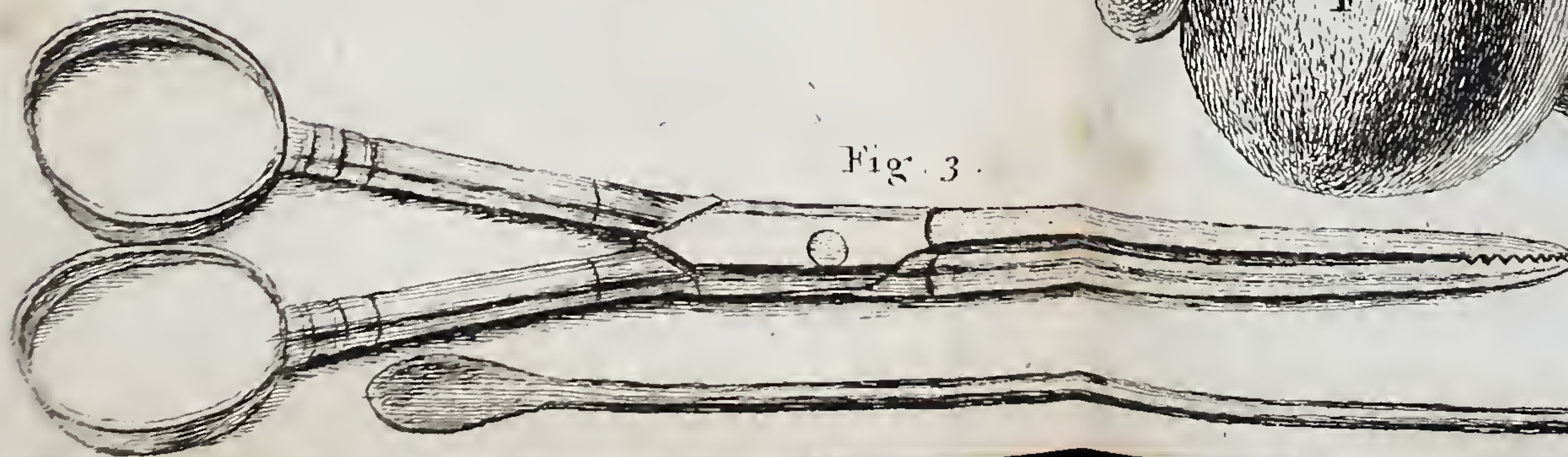
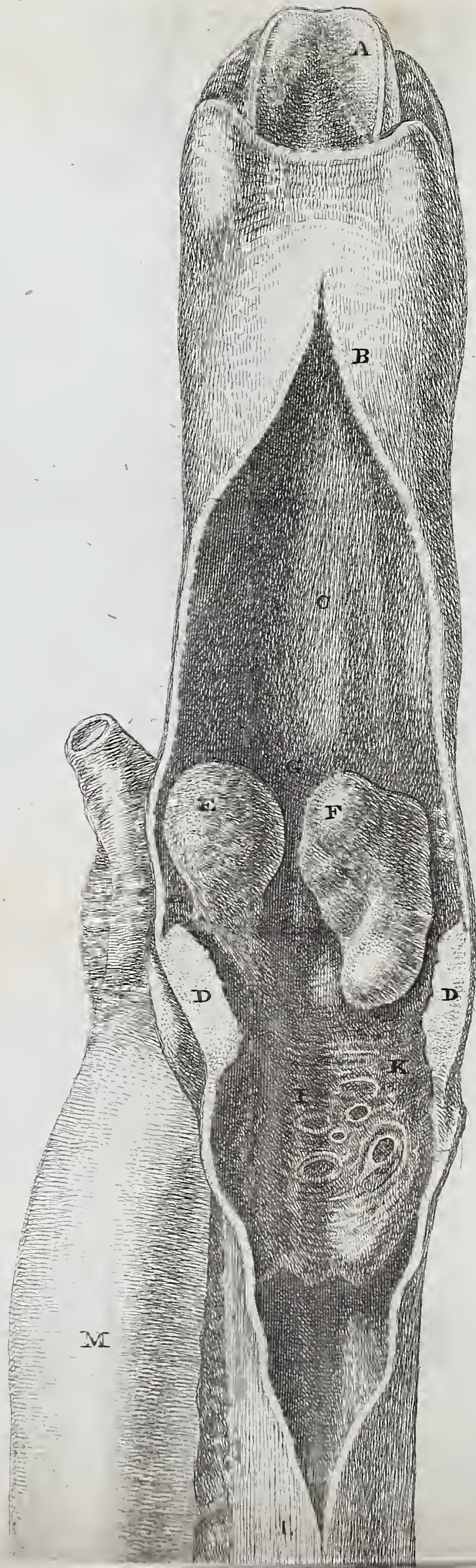

Fig. 3.

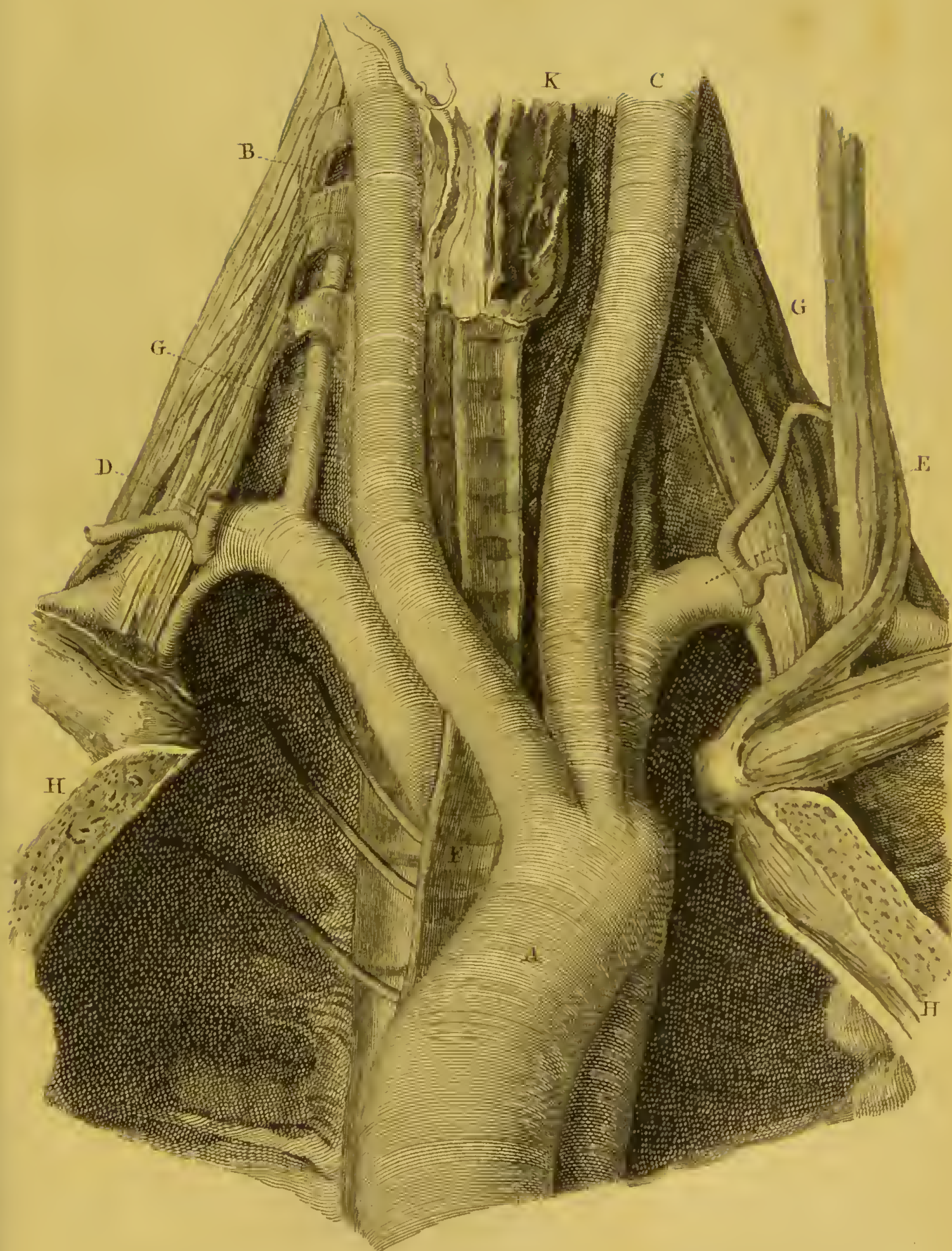

Fig. 4.

Tab.VII.

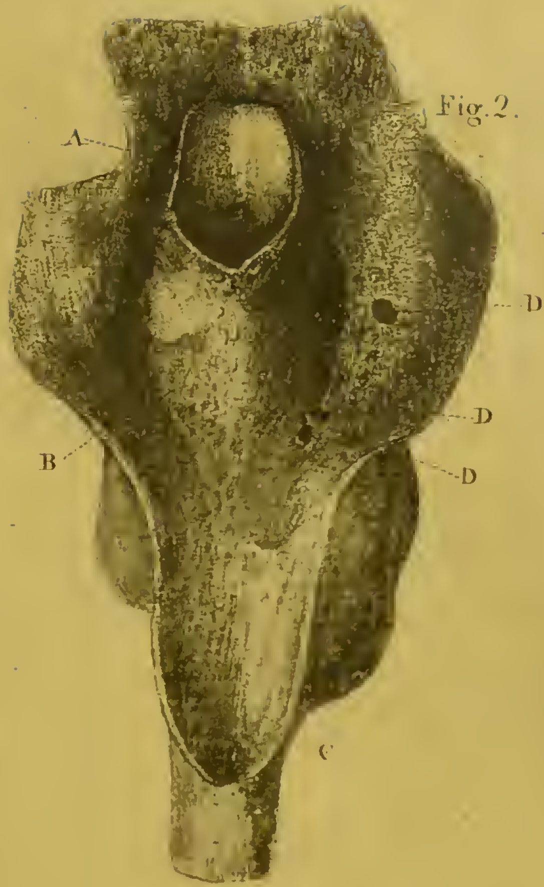

TAB. IX.

A Fyfe del.t D Lizars Sculp.t

TAB. X.

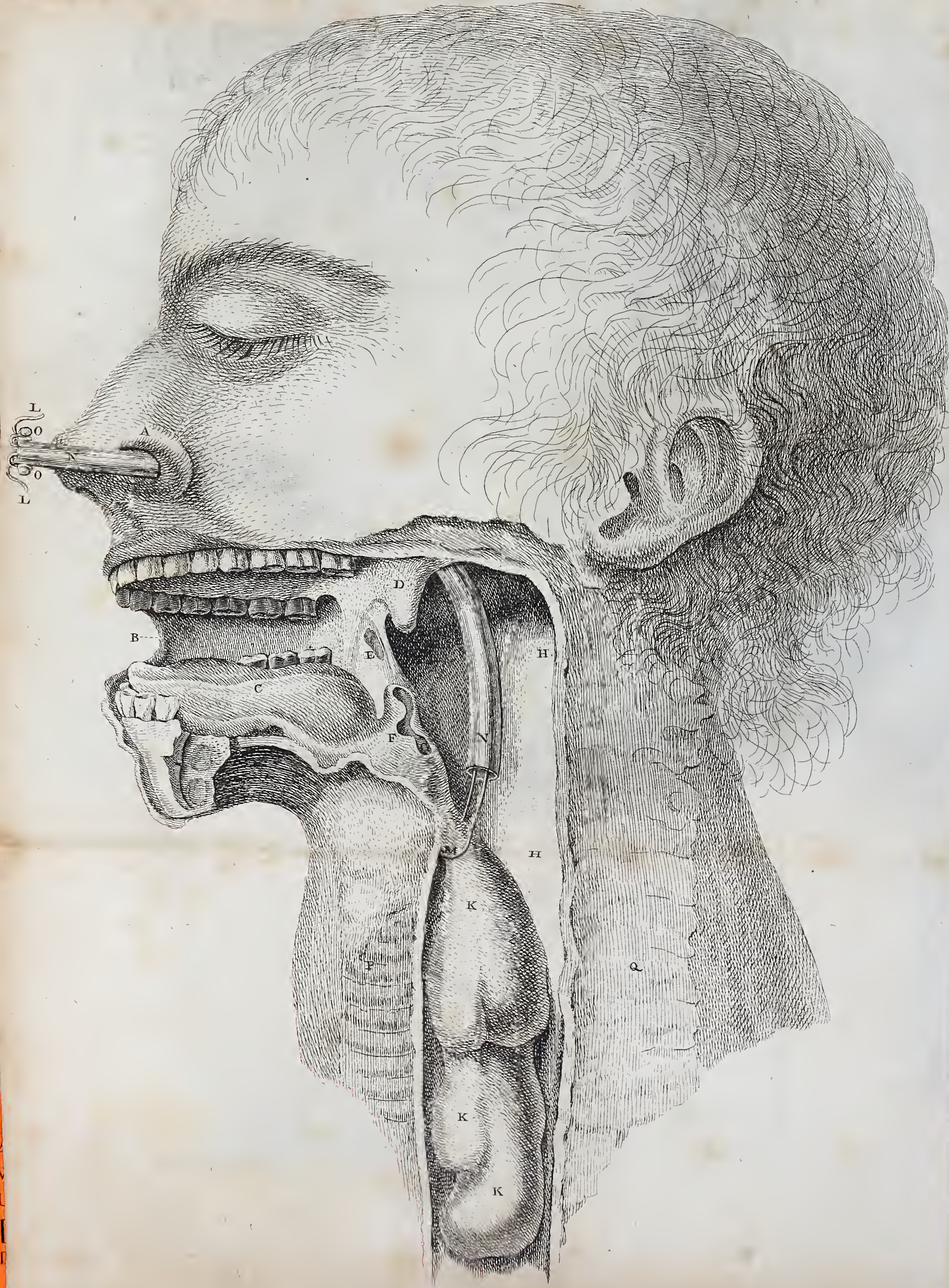

Al'xte Fecit

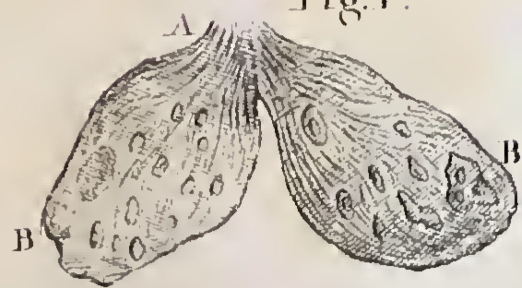
TAB XI.

A. Fyfe del.

L
O
A
O
L
D
B
E
H
C
F
N
M
H
K
P
Q
K
K
I

TAB. XIII.

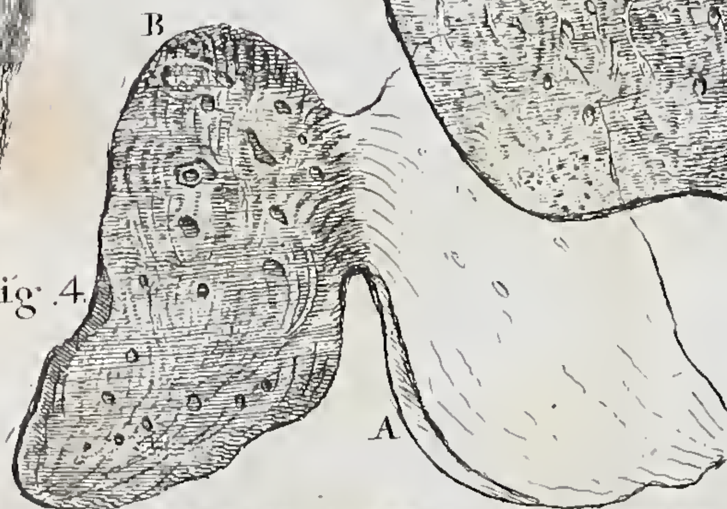

Fig. 5.

Fig. 6.

D
A
D
B
D
F F F
C
B

Thos. Donaldson delt. et Sculpt.